

Barban, prosinac 2016. • Broj: 46 • Godina XVI.

Barbanski glasnik

Glasiło Općine Barban

www.barban.hr

BESPLATNO

Srićan Božić i Novo 2017. lito!

BARBANSKI GLASNIK
15
GODINA

4. ROBOTRKA NA PRSTENAC

Po uzoru na konjičku Trku na prstenac u Barbanu se već četvrti puta održala i robotička verzija natjecanja pod nazivom "Robotrka na prstenac". Riječ je o kup-natjecanju učenika osnovnih škola s područja Istarske i Primorsko-goranske županije koje se održava od 2013. godine. Tijekom godine održi se više natjecanja u različitim mjestima Istre i Kvarnera, a završnica je u Barbanu i uključena je u program Trke na prstenac. Ekipe čine po tri natjecatelja. Svaki sudionik ekipe upravlja robotom po jednu vožnju u svakoj od tri disciplina. Bodovi natjecatelja u ekipi se zbrajaju i pobjednička ekipa je ona s najviše bodova. Svakome natjecatelju se također tijekom više susreta zbrajaju ostvareni bodovi te natjecatelj s najviše ostvarenih bodova postaje slavodobitnik Robotrke na prstenac za tu godinu.

Na ovogodišnjem natjecanju sudjelovalo je 11 ekipa iz Pule, Barbana, Kanfanara, Pazina, Čavli, Krka i Vrbnika. Prvo mjesto osvojila je ekipa "Cromwell III" iz OŠ Čavle, mentorice Mire Fafandel. Druga je

ekipa "Comet 3" iz škole u Vrbniku, područne škole OŠ "Fran Krsto Frankopan" u Krku, kojima je mentor bio Dragan Džeko, dok je treće mjesto osvojila ekipa "Vejani" iz spomenute matične škole u Krku s mentorom Borisom Bošecom. Pojedinačni pobjednik i slavodobitnik je učenik David Sabljic iz škole u Vrbniku.

Organizator natjecanja je istarsko Društvo za robotiku uz potporu Hrvatskog robotičkog saveza, Zajednice tehničke kulture Istarske županije, Općine Barban, OŠ Jure Filipovića u Barbanu te škola i lokalnih zajednica iz kojih se učenici uključuju u Robotrku na prstenac.

21. TRKA ZA VITICU

S dvije uzastopne sride i dva punta u prvoj trci, osvojivši ukupno osam punti, Luka Kancelar iz Frkeči, na konju Ringo, pobjednik je ovogodišnje 21. Trke na viticu u Barbanu. Da će upravo on pobijediti, ispred ostalih 15 konjanika koji su sudjelovali u trci, bilo je jasno tek na samom kraju utrke, s obzirom da je jahao zadnji u trećoj utrci i tada pogodio u sridu, što mu je omogućilo pobjedu. Inače, za pobjedu su mu bi-

la dovoljna i dva punta u zadnjoj trci da prestigne Stefana Benazića, koji je ukupno skupio šest bodova, s dvije uzastopne sride i nula punti u prvoj trci, i bio drugoplasirani.

Slavodobitnik Luka Kancelar je tako osvojio zlatnu viticu i novčanu nagradu u iznosu od 10.000 kuna. Kancelaru je to prva pobjeda na Trci za viticu, a do sada se nije okitio slavodobitničkom slavom Trke na prstenac. Treći najbolji bio

je Silvio Učkar s 5,5 osvojenih punata, jednom sridom u prvoj trci te dva u drugoj i pola punta u trećoj. Maksimilijan Rojnić je bio četvrti s dvije trke sa po dva punta i zadnjom s jednim puntom. Na ovogodišnjoj Vitici kao debitanti nastupili su Toni Vlačić i Stefano Osip. Na "premijernom" nastupu, Vlačić je osvojio ukupno punat, a Osip čak četiri.

41. TRKA NA PRSTENAC

Nakon trostrukog pripetavanja, sa sveukupno jedanaest punti, na trkalištu Gradišće, slavio je 55-godišnji Bruno Kožljan iz Barbana, najstariji sudionik ovog natjecanja. On je na konju Hugu dvaput tijekom trke pogodio u sridu, zadnji put za jedan punat, dok je njegov glavni suparnik u posljednjem pripetavanju, 31-godišnji Toni Uravić iz Manjadvorci, na koncu promašio. U završnici je ostao i 18-godišnji Stefano Osip koji je prvi ispao iz finala. Još su se natjecali Milio Grabrović, Goran Špada, Gvido Babić, Silvio Učkar, Antonio Osip, Aleksa Vale, Maksimilijan Rojnić, Nandi Radola, Stefano Benazić, Gordan Galant, Luka Kancelar, Sanjin Pliško te dvojica debitanta Toni Vlačić i Stefano Osip, ukupno njih 16. Slavodobitnik Bruno Kožljan, inače trostruki pobjednik Trke za viticu, kojemu je ovo ujedno i treće slavodobitničko slavlje na Trci na prstenac, za pobjedu je nagrađen novčanom nagradom od 30 tisuća kuna. Istarski župan Valter Flego mu je uručio Pticu prstenac, rad kipara Josipa Diminić, a hrvatska predsjednica Kolinda Grabar Kitarović prijelazni predsjednički štit.

Tradicionalna ovogodišnja 41. Trka na prstenac održana je u Barbanu u nazočnosti brojnih gostiju iz hrvatskog političkog i gospodarskog života, pri čemu su obilježena i dva jubileja i to 320. godišnjica prve Trke, održane 10. lipnja 1696. godine, te 40. obljetnica obnavljanja Trke 1976. godine. Uz brojne posjetitelje, Trku su s tribina pratili i predsjednica Kolinda Grabar

Kitarović s tadašnjim tehničkim premijerom Tihomirom Oreškovićem, istarski župan Valter Flego, gradonačelnik Grada Pule i predsjednik IDS-a, Boris Miletić, nekadašnji premijer i bivši predsjednik SDP-a, Zoran Milanović, s čitavim vodstvom, predsjednik HDZ-a i aktualni premijer Andrej Plenković s čitavim vodstvom, gradonačelnik Grada Zagreba i predsjednik Stranke rada i solidarnosti, Milan Bandić, kojeg su pratili nekadašnji ministar financija Slavko Linić i nesuđeni premijer Ljubo Jurčić, zatim bivši predsjednici države, Stjepan Mesić i Ivo Josipović, bivši ministar turizma Anton Kliman, ministar pomorstva, prometa i infrastrukture Oleg Butković, te bivši ministar kulture Zlatko Hasanbegović.

8. BARBANSKI OBRтниČKI SAJAM – BOS

Dvodnevnom 8. Barbanskom obrtničkom sajmu ove se godine u Barbanu već tradicionalno odazvalo 20-tak izlagača. Sajam se održao u šatoru na barbanskoj Placi, gdje je konačno pronađena njegova najbolja lokacija. Ranije se održavao u Sportskoj dvorani OŠ i šatoru na košarkaškom igralištu donje stare škole. Sajam je otvorio Damir Sirotić, direktor HGK Županijske komore u Puli, u pratnji barbanskog načelnika Denisa Kontošića i tajnika Obrtničke komore Istarske županije, Erosa Sorića. Tema ovogodišnjeg sajma bila je, kao i već nekoliko godina za redom, Poduzetništvo žena i mladih. Organizator BOS-a je Općina Barban, a pokrovitelji su već tradicionalno više godina Istarska županija, Obrtnička komora Istarske županije i HGK – Županijska komora Pula. Zahvaljujući takvoj podršci, prisustvovanje na Sajmu za sve izlagače je besplatno, a što je velika podrška naročito malim poduzetnicima i obrtima, gdje naročito prednost imaju proizvodni subjekti, ali su vrata otvorena svima. Posjetitelji su mogli kupiti suhomesnate proizvode, ulje, opremu za pse, konje i stoku te metalnu i kožnu galan-

teriju, cvijeće, prirodnu kozmetiku, čokoladu te tekstilne proizvode.

11. FEŠTA SMOKVE I SMOKVENJAKA - FESS

U drugom danu Barbanskog obrtničkog sajma, na barbanskoj Placi, usporedno je održana i još jedna donekle starija manifestacija, 11. Fešta smokve i smokvenjaka, koja je privukla veliki broj izlagača i posjetitelja. Proizvode od smokve je na Placu donijelo 15-tak izlagača, a još toliko njih i istarske suvenire. U publici je bilo i dosta stranaca, a koji uobičajeno na kraju turističke sezone iskoriste priliku za odnijeti kući smokvenjak i druge proizvode od smokve iz Barbanu. Uz kušanje i kupnju proizvoda od smokve, održala se i radionica izrade smokvenjaka, koju je vrlo uspješno prikazala i vodila Mirjana Prgomet, poznata smokvarka iz Prhati, ko-

ja je duži niz godina imala najbolji smokvenjak, a na FESS dolazi od kada ova manifestacija postoji.

Tročlano ocjenjivačko povjerenstvo, koje je predvodio doktor smokvarstva, prof.dr.sc. Željko Prgomet iz Rovinja, a u kojem su još bili novinar Marko Bijažić i Gordan Šubara (AZRRI), u vrlo oštroj konkurenciji, izabrali su najbolji smokvenjak. Ove godine tu je laskavu titulu odnio zasluženo smokvenjak Bože Bilette iz Biletići, izrađen na starinski način, bez nekih posebnih dodataka. Program manifestacije uspješno je vodila Vesna Petrović – Šjora Foškera, nekadašnja voditelj-ska kolegica barbanskoga načelnika Denisa Kontošića, a već više od dva

desetljeća uspješna voditeljica pulske TV Nove. Na kraju dana, za zatvaranje 8. BOS-a i 11. FESS-a, Općina Barban je tradicionalno počastila sve izlagače i posjetitelje velikom fritajom od 550 jaja, koje je donirala Agrokoka Pula, a u kojoj je bilo i oko 30 kilograma kobasica i pancete.

KUD BARBAN NA 51. VINKOVAČKIM JESENIMA

KUD Barban predstavljao je Istarsku županiju na 51. Vinkovačkim jesenima (16.9.-19.9.2016.), po ocjenama mnogih, do sada najuspješnijim, zahvaljujući vrlo bogatom programu. Barbanci su zaplesali barbanski balon, polku te

zakantali i zasvirali po staroj užanci. KUD Barban dolazi na ovu manifestaciju duže od dva desetljeća, pa se tako stvorilo dugogodišnje prijateljstvo s KUD-om pri DVD Nijemci, slijedom čega su 2003. godine i pobratimljene Općina Barban i Općina

Nijemci. KUD iz Nijemaca je i ove godine bio domaćin KUD-u Barban na 51. Vinkovačkim jesenima, čime su se odužili Barbancima za gostoprimstvo na ovogodišnjoj 41 Trci na prstenac.

IZGRADNJA NOVOG DJEČJEG VRTIĆA SA JASLICAMA

Barbansko Općinsko vijeće donijelo je odluku da se započne sa projektiranjem novog Dječjeg vrtića sa jaslicama u Barbanu, te da se pripremi sva potrebna dokumentacija za kandidiranje projekta prema EU fondovima, od kojih je moguće dobiti 80% sufinanciranja. Nova zgrada Dječjeg vrtića i jaslica Barban smjestila bi se na uzvisini iznad sportskih terena nove Osnovne škole Jure Filipovića u Barbanu, imala bi površinu nešto veću od 900 kvadratnih metara, kapaciteta 100 djece, odnosno 5 skupina po 20 djece, za koje bi bilo izgrađeno 5 prostorija (4 za vrtić i 1 za jaslice), kao i svi ostali popratni sadržaji, te vanjska igrališta i parkiralište. Trenutno je u izradi projektna dokumentacija i priprema

za ishodovanje građevne dozvole, koja je jedan od osnovnih uvjeta za kandidiranje projekta za EU sredstva.

Izgradnjom nove zgrade Dječjeg vrtića i jaslica, barbanska bi djeca dobila značajno bolje uvjete smještaja, kao i konačno mogućnost smještaja djece jasličke dobi. Dječji vrtić Tratinčica danas djeluje na tri lokacije: u novoj OŠ u Barbanu, starom Vrtiću u Barbanu, te u Sutivancu. Iz godine u godinu zamjetan je trend sve brojnijeg upisivanja barbanske djece u tu ustanovu. Unatrag nekoliko godina u Vrtić se upisivalo 60-tak djece, a ove je godine upisano više od 80 djece, pa se neizostavno nameće potreba za izgradnjom nove

zgrade, za povećanjem kapaciteta i omogućavanjem smještaja u adekvatnijim uvjetima.

Projekt se planira financirati iz bespovratnih sredstava u okviru Programa ruralnog razvoja RH 2014-2020, mjera 7., podmjera 7.4., tip operacije 7.4.1. ulaganje u pokretanje, poboljšanje ili proširenje lokalnih temeljnih usluga za ruralno stanovništvo, uključujući slobodno vrijeme i kulturne aktivnosti te povezanu infrastrukturu. Iznos za kandidiranje projekata limitiran je na 1 milijun EUR. Kada se izradi sva projektna dokumentacija novog barbanskog Dječjeg vrtića i jaslica, znat će se i cijena koštanja izgradnje, a očekuje se da će biti između 5 i 6 milijuna kuna.

NOVI TURISTIČKI REKORDI

Na području Općine Barban u prvih je devet mjeseci ostvareno 82.680 noćenja, što je čak 21 posto više nego u istom razdoblju lani. Istodobno je zabilježeno 9.354 dolazaka, 23 posto više nego lani. Lani je pak tokom čitave godine ostvareno 69.583 noćenja i 7.864 dolazaka. Ove brojke govore da je riječ o još jednoj rekordnoj sezoni, a zanimljivo je da svake godine Barbanština bilježi veliki skok u svim segmentima turističkog prometa. Na području Općine registrirano je 178 iznajmljivača s 1.454 turistička kreveta u 245 objekta seoskog domaćinstva. Broj kreveta povećan je za 18 posto u odnosu na lani. U odnosu na prošlu godinu povećan je i broj iznajmljivača sa 157 na 178 (rast od 13,4 posto), kao i broj smještajnih jedinica, s 219 na 245 (plus 12 posto).

Koliko je smještaj u objektima zanimljiv stranim turistima, govori i podatak da već godinama

bilježimo boravak stranaca kod nas u svih 12 mjeseci. Novi turistički rekord za samo 9 mjeseci raduje ponovo, jer već nekoliko godina imamo svake godine porast broja noćenja za oko 10 tisuća. Ove će godine to povećanje iznositi više od 15

tisuća, o čemu govore i najnoviji podaci za listopad i studeni. Naime, do 25.11.2016. zabilježeno je čak 84.014 noćenja i 9.591 dolazak, odnosno 21% više noćenja u odnosu na čitavu prošlu godinu.

SUTIVANČANI NE ZABORAVLJAJU 6.10.1943.

Tradicionalno, kao i svake godine, u Sutivancu je početkom listopada obilježena godišnjica, ove godine 73., odavanjem počasti polaganjem vijenaca na spomenik žrtvama Sutivanštine palim krajem 1943. godine u događajima koji su uslijedili nakon kapitulacije Italije. Sutivančani ne zaboravljaju žrtve 6. listopada 1943., kada su Nijemci u krvavom pohodu već bili spalili obližnje Baliće te su se u svojoj ubilačkoj akciji uputili prema do-

lini Raše. Velik je broj muškaraca, ne samo iz Sutivanca, već iz obližnjih sela u sadašnjim općinama Gračišće, Žminj i Barban, bježao u dolinu prema pastirima, smatrajući da će se tako spasiti. Međutim, to njemačke vojnike nije zavaralo, pa su na putu od Puča sv. Antona uz rijeku Rašu do mlina Brodina strijeljali 44 muškarca.

Iako su od krvavog događaja u dolini Raše podno Sutivanca prohujala 73 ljeta, pogibija jedanaestorice

Sutivančana nikad se neće zaboraviti među tamošnjim mještanima. Posebno je 6. listopada ispisan krvavim slovima u povijesti ovoga mirnog mjesta nad Raškom dolinom, kada su njihovi sumještani stradali u zahuktaloj Rommelovoj ofenzivi. Danas na te davne ratne dane mještane podsjeća spomenik na početku sela iz smjera Balići, te onaj u dolini Raše. Sutivanac je u ratu dao 31 partizana, a imali su i 16 žrtava fašističkog terora.

IZLOŽBA GLJIVA I PJEŠAČENJE U DRAGUZETIMA

U Društvenom domu u Draguzetima, krajem listopada održana je tradicionalna izložba gljiva, unatoč značajno slabijoj gljivarskoj ovogodišnjoj sezoni. Draguzećani su se opet potrudili i Izložba gljiva je zahvaljujući njihovom trudu uspjela i ove godine.

Pomoć im je kao i svake godine pružio njihov Draguzećan, prof. Zdenko Osip, odličan poznavatelj gljiva i autor prekrasne i vrlo korisne knjige Gljive u Istri.

Kao i svake godine, pješačilo se i stazom Putem gljiva, dugačkom oko devet kilometara. Nije izosta-

lo niti čašćenje svih pješaka, njih stotinjak, besplatnom velikom fritanom od 10-tak vrsti gljiva i 200 jaja, a nije falilo niti izvrsnog domaćeg vina. Organizator i pokrovitelj manifestacije bili su Turistička zajednica i Općina Barban.

SUSRET ŽUPNIH ZBOROVA U BARBANU

U studenom, mjesecu sv. Cecilije, uobičajeno se održavaju susreti zborova po dekanatima Porečke i Pulske biskupije. Prvi ovogodišnji susret održan je u barbanskoj župnoj crkvi sv. Nikole biskupa, u subotu, 12. studenog 2016. Susreli su se zborovi Labinskog i Vodnjanskog dekanata. Ove godine susreti započinju Euharistijskim klanjanjem tijekom kojeg se prigodno pjeva i Zlatna krunica. Na početku nastupa, zborovi su zajedničkim snagama otpjevali Himan sv. Ceciliji, a na kraju pojedinačnih nastupa zborova, od kojih je svaki nastupio sa dvije pjesme, susret je zaključen zajedničkom pjesmom „Kriste budi naša radost“. Susretom je moderirao vlč. Rudolf Koraca, član dijecezanskog Vijeća za liturgiju i crkvenu glazbu te dugogodišnji koordinator tih susreta. Susretu je nazočio i barbanski općinski načelnik Denis Kontošić. Poseban trud u organizaciji susreta uložili su barbanski župnik vlč. Bernard Jurjević i Župno vijeće Barban.

U pojedinačnim nastupima prvi su nastupili domaćini, pjevači barbanskog Župnog zbora sv. Nikole, koji su pod ravnanjem Deana Visintin otpjevali „Ave Maria“ i „Majko najsvetija“. Marija Hauser je svoj zbor iz Krnice ove godine dovela sa Vidakovićevom pjesmom „Gospodi pomiluj“ i Engelhartovom „Dajte mi sladak poj“. Župni zbor iz Gornjeg Labina, sa zborovođom Frankom Ružićem, predstavio se sa pjesmama „Bliže o Bože moj“ i „Alelu, Krist je naš Bog“. Dvadeset pjevača iz Kršana i Plomina, pod dirigentskom palicom Ivana Miškulina, izveli su „Slavna Majko Spasitelja“ i „Oče naš“. Župni zbor iz Donjeg Labina, na čelu sa Ljiljanom Česnik, otpjevao je pjesme „Moje nebo“ i „U Bogu mom“. Vodnjanski župni zbor, pod vodstvom mlade orguljašice Ivane Pajković, predstavio se sa pjesmama „Ime ti je sveti“ i „Djeluj kroz mene“. Na svom prvom nastupu na dekanatskoj smotri zborova, Župni

Župni zbor Barban

zbor iz Sutivanca, pod vodstvom Helge Vrh, otpjevao je „Sa krša ovog“ i šansonu „Velik si“. Župni zbor iz Filipane, sa zborovođom Ljiljanom Miljan, nastupio je sa Psalmom 100. i pjesmom Ivana Puljića „Marija“. Posljednji se predstavio Župni zbor iz Čepića, pod vodstvom zborovođe

Sandre Novaković, sa pjesmama „Predivan Bog“ i „Pjevaj Aleluja Isusu“. Nakon smotre, svi su sudionici počašćeni prigodnom okrepom na druženju u župnim prostorijama, uz pokroviteljstvo Općine Barban.

Župni zbor Sutivanac

9. KANTAJMO I SVIRIMO PO STAROJ UŽANCI

U čast preminulim istaknutim članovima KUD-a Barban, Romanu Broskvaru i Josipu Bepi Mauriću, 18. studenoga, održan je 9. Kantajmo i svirimo po staroj užanci, susret kantadura na tanko i debelo i svirača istarskih narodnih instrumenata. Prijašnjih godina, ovaj je susret nosio naziv Kantajmo i svirimo za Romana. Susret je okupio 80-tak kantadura na tanko i debelo, te svirača istarskih narodnih instrumenata, sa područja čitave Istarske županije, a održan je u sportskoj dvorani Osnovne škole Jure Filipovića u Barbanu, u organizaciji KUD-a Barban, a pod pokroviteljstvom Općine Barban. Zapažen je bio nastup KUD-a Ivan Fonović Zlatela iz Kršana, kao i već svima dobro poznatih istarskih kantadura i svirača, a posebno raduje veliki broj mladih svirača, ali i kantadura.

9. MARTINJA U BIČIĆI

U Bičićima je 19. studenoga, u čast Martinje, organizirano pješačenje Stazom Svetoga Martina, koja ima start i cilj u Bičićima, kod Društvenog doma. Poradi kiše, pješačenje je značajno skraćeno, pa se umjesto 15 kilometara i 4 sata pješačenja, pod kišobranima krenulo u 11 sati do Adrenalinskoga parka Glavani, a već u 13 sati došlo na cilj. Ustrajne pješake, domaće, ali i iz Pule i Rovinja, u Glavani-parku dočekali su tradicionalno, kao i svake godine, vlasnici Nigel Simpson i Nevenko Bulić. Kiša

je poremetila namjeru korištenja adrenalinskih naprava Parka, ali je druženje nastavljeno po povratku u Bičiće u Društvenom domu. Nakon

izvanrednoga fažola, kojim se počastilo pješake, Nevenko Bulić i Romano Baćac zasvirali su na harmonikama, pa se i zaplesalo. Nikome se nije žurilo kući, a iz Bičići se otišlo uz pozdrav do novoga pješačenja, ali i sa željom svih da se naredne godine obnovi i vinski dio Martinje. Takvu su želju izrazili i domaćini, Bičićanci, koji su se družili sa pješacima, a čime bi se opet na pravi način obilježilo blagdan sv. Martina, zaštitnika mjesta, čija se crkva nalazi u Bičićima, a potječe iz 14. stoljeća.

NASTAVLJENI RADOVI SANACIJE BARBANSKE KULE

Krajem ove godine, kao i što je slučaj u zadnjih nekoliko godina, na barbanskoj kvadratnoj kuli izvode se kratkotrajni radovi sanacije vanjskih zidova, uobičajene godišnje vrijednosti oko 100 tis. kuna. Nositelj programa sanacije barbanske kule je Hrvatski restauratorski zavod iz Zagreba, Služba za nepokretnu baštinu, a koriste se sredstva Ministarstva kulture, u okviru financiranja zaštitnih radova na nepokretnim kulturnim dobrima. Inače, kvadratna kula predstavlja ostatak zidina Barbana, kojima je u

srednjem vijeku bio opasan.

Općina Barban je sredinom studenoga, zajedno sa Općinom Svetvinčenat, kao vodećim partnerom, Gradom Pazinom i slovenskim partnerima (Grad Velenje, Općina Metlika, Javni zavod za kulturo, šport, turizam in mladinske dejavnosti Sevnica te Muzej Velenje), kandidirala projekt sanacije kule, odnosno investicijskih radova za njezino čišćenje i sanaciju, u vrijednosti 300 tisuća kuna, u projektu Prekogranične suradnje

EU INTERREG V-A 2014.-2020. – UNLOCK!. Naime, svaka je jedinica lokalne samouprave, kao partner u projektu, mogla urediti neki svoj objekt, a koji će poslužiti u izvođenju neke igre, jer je projekt koncipiran kroz igrifikaciju, kojom se posjetitelje igrom dovede do nekog kulturno-povijesnog ili sakralnog objekta, pa ih se usmjerava na neki način (najčešće aplikacijom na mobilnom telefonu) do slijedeće točke-objekta-crkve-spomenika, i na taj se način zapravo vodi ljude u upoznavanju vrijednih starina i znamenitosti.

8. SMOTRA MASLINOVIH ULJA OPĆINE BARBAN

Krajem studenoga (26.11.), održana je 8. Smotra maslinovih ulja Općine Barban. U šatoru, na barbanskoj Placi, okupilo se 24 barbanska maslinara koji su posjetiteljima ponudili kušanje njihovih maslinovih ulja. Posjetitelji su mogli degustirati 27 uzoraka ulja, a bila su ponuđena i vina, sirevi i još mnogo drugih proizvoda.

Ovogodišnju Smotru otvorio je općinski načelnik Denis Kontošić, rekavši kako danas na području Općine Barban ima 25 do 30 tisuća stabala maslina, proizvodnja se mjeri u tonama, a unazad desetak godina maslina je bilo vrlo malo. Došli smo u fazu u kojoj se može razmišljati i o preradi naših maslina na našem području, a postoje realne šanse da mini uljara zaista bude i izgrađena naredne godine u Poduzetničkoj zoni Barban. Istaknuo je kako maslinarstvo ima sigurno jako dugu tradiciju u ovom kraju, samo što je neko vrijeme bilo zapostavljeno, a što potvrđuju i izumi poznatog Barbanca Petra Stankovića, stari gotovo 200 godina, namijenjeni za vađenje koštice iz masline i za prešanje maslina.

U šatoru, na barbanskoj Placi, stručna predavanja su održali vrsni istarski poznavatelji maslina, agronomi Edi Družetić (Agroprodukt) i Franko Raguž (LAG-a Južne Istre), koji su govorili o uzgoju, preradi, rezidbi i o zaštiti masline te Branko Sladonja, agronom iz Valture, koji je govorio o svojoj mini uljari koja je otvorena ove godine.

Agronom Edi Družetić, predsjednik ocjenjivačkog povjerenstva, rekao je da je na ukupno 27 uzoraka najprije napravljena kemijska analiza na sadržaj slobodnih masnih kiselina te određivanje peroksidnog broja. Nakon toga je napravljeno senzorijsko vrednovanje, prema kojemu svih 27 uzoraka ostaje u grupi ekstra djevičanskih ulja. Neki su maslinari imali više vrsti ulja. Zlatnu medalju su dobila 3 maslinova ulja, njih 14 srebrnu, 5 brončanu, a 5 je ulja bez medalje, ali također u klasi ekstra djevičanskog maslinovog ulja.

Najvišu ocjenu dobilo je ulje

Edia Radole iz Grandići. Zlato su osvojili još i Branko Šugar i Nenad Filipović, koji dijele drugo mjesto. Srebrnu medalju osvojili su: Filip Roce, Nenad Filipović, Doris Dobran, Klaudio Dobran, Edi Camlić, Ljubomir Bulić, Vinko Ciceran, Vladimir Ukota, Dorino Celija, Ener Dobran, Anton Zustović i Josip Koroman. Broncu su osvojili: Arsen Ciceran, Filip Roce, Rikardo Ciceran, Milio Bulić i Milenko Mirković. U kategoriji ekstra djevičanskih ulja bez medalje su: Edi Camlić, Albino Rojnić, Silvana Brgić, Nives Kalčić i Ljubomir Bulić.

8. Smotru maslinovih ulja završio je Milan Antolović, pročelnik županijskog upravnog odjela za poljoprivredu, koji je čestitao svim maslinarima na izvrsnim rezultatima, podsjetivši da je Istarska županija, udruženo sa jedinicama lokalne samouprave, sufinancirala, po modelu da svatko plati trećinu ukupne cijene, duže od desetak godina, nabavku sadnica masline, a rezultate toga vidimo danas. Načelnik Općine Barban Denis Kontošić je u ime orga-

Petar Stanković (Pietro Stancovich) (Barban, 1771.-Barban, 1852.) – poznati barbanski kanonik, svećenik, književnik, povjesničar, znanstvenik, filozof i inovator, član 10-tak znanstvenih europskih Akademija, autor je dva izuma, odnosno uređaja za preradu maslina: Spolpoliva (iz 1840.g, uređaj za vađenje koštice iz ploda masline) i Torchioliva (iz 1841., preša za masline), za koje je vladao tada veliki interes Francuza i koji su mu priskrbili međunarodni ugled.

nizatora izrazio zadovoljstvo što su sva ocijenjena ulja izvrsne kvalitete, ekstra djevičanska, i što smo se sada čvrsto uvjerali da radimo dobar posao. Smotra je završila u 19 sati, kada je županijski pročelnik Antolović svim izlagačima podijelio zahvalnice za sudjelovanje. Organizatori manifestacije su bili Općina Barban i njena Turistička zajednica, a Istarska županija pokrovitelj.

ZLATNA MEDALJA - ekstradjevičansko maslinovo ulje

	Ime i prezime:	Uzorak br.:	Bodovi:
	Edi Radola	27	89,5
	Branko Šugar	9	89
	Nenad Filipović	18	89

SREBRNA MEDALJA - ekstradjevičansko maslinovo ulje

	Ime i prezime:	Uzorak br.:	Bodovi:
1.	Filip Roce	14	87,5
2.	Nenad Filipović	19	87,5
3.	Doris Dobran	4	87
4.	Klaudio Dobran	8	87
5.	Edi Camlić	13	87
6.	Ljubomir Bulić	28	86
7.	Vinko Ciceran	1	85,5
8.	Vladimir Ukota	5	85,5
9.	Edi Camlić	7	85,5
10.	Dorino Celija	11	85,5
11.	Ener Dobran	26	85,5
12.	Josip Koroman	16	85
13.	Anton Zustović	3	84,5
14.	Josip Koroman	17	84

BRONČANA MEDALJA - ekstradjevičansko maslinovo ulje

	Ime i prezime:	Uzorak br.:	Bodovi:
1.	Arsen Ciceran	24	82,5
2.	Filip Roce	22	81,5
3.	Rikardo Ciceran	23	81,5
4.	Milio Bulić	2	81
5.	Milenko Mirković	25	80,5

BEZ MEDALJE - ekstradjevičansko maslinovo ulje

	Ime i prezime:	Uzorak br.:	Bodovi:
1.	Edi Camlić	6	79,5
2.	Albino Rojnić	15	78
3.	Silvana Brgić	10	77,5
4.	Nives Kalčić	12	77
5.	Ljubomir Bulić	29	74,5

PODUZETNIČKI INKUBATOR ŠAJINI

Općina Barban priprema trenutno i još jedan projekt za kandidiranje prema EU fondovima. Naime, želi se pokrenuti Poduzetnički inkubator Šajini u staroj školi, koju prethodno treba sanirati od krova do temelje: sanirati krov, fasadu i međukatnu konstrukciju. Program Poduzetnički inkubator Šajini odnosi se na kapitalni projekt „Rekonstrukcija zgrade Poduzetničkog inkubatora Šajini“, koji je za rečenu namjenu planiran u iznosu od 1.391.250,00 kuna. Od uk-

upnog iznosa, konzultantske usluge, projektna dokumentacija, geodetske usluge te usluge nadzora, financirat će se iz prihoda od posebnih namjena (141.250,00 kn), dok se rekonstrukcija, opremanje Poduzetničkog inkubatora te priprema i vođenje javne nabave planiraju financirati iz bespovratnih sredstva iz Europskog fonda za regionalni razvoj (1.250.000,00 kn).

Projektom je zamišljeno imati u Poduzetničkom inkubatoru Šajini 12 ureda, veličine 10 do 12 m², a gdje

bi bili smješteni mladi poduzetnici, starosti do 30 godina. Djelatnosti koje se očekuju, pokrenute od strane mladih ljudi, su: informatičke djelatnosti, knjigovodstvo, dizajniranje, projektiranje, financije, turizam i dr. Inkubiranje mladih poduzetnika trajalo bi 3 godine, tijekom kojih bi boravak mladih poduzetnika bio pod posebno povoljnim uvjetima (simbolična minimalna stanarina, besplatan Internet, korištenje zajedničkih prostorija i dr.).

DAN OPĆINE BARBAN - 6.12., Sveti Nikola

Općina Barban proslavlja svoj Dan 6. prosinca svake godine, kada se proslavlja Sveti Nikola, koji je zaštitnik Općina Barban, naselja Barban i Župe sv. Nikole u Barbanu. Sveti Nikola je zaštitnik djece, pomoraca, djevojaka, siromaha, studenata, farmaceuta, pekara, ribara, zlatovrenika, trgovaca, putnika, otoka Sicilije, pariškog sveučilišta i mnogih gradova širom svijeta. Toga dana, njemu u spomen, roditelji darivaju djecu, a Općina Barban održava svečanu sjednicu Općinskog vijeća, koja će se ove godine održati u petak, 9. prosinca, na kojoj će se dodijeliti slijedeća javna priznanja Općine Barban za 2016. godinu:

Nagrada za životno djelo – DUŠAN VALE iz Puntere – za veliki doprinos na podizanju ugleda Općine Barban aktivizmom od svoje rane mladosti, u gotovo pola stoljeća života, kroz sportska društva, Trku na prstenac, ugostiteljstvo i razvoj turizma na području Općine Barban.

Počasni građanin Općine Barban – vlč. ALOJZIJE BAF – za veliki doprinos razvoju i ugledu Župe Barban, kao i Općine Barban, svojom službom u razdoblju od 1958. do 1968. god., za što je ostao upamćen do današnjih dana od strane župljana s kojima je ostao trajno u prijateljskim odnosima, a 6. prosinca je održao dijamantnu misu, uz 60 god. misništva, u crkvi sv. Nikole u

Barbanu.

Počasni građanin Općine Barban – prof.dr.sc. SLAVEN BERTOŠA – za izuzetan doprinos ugledu Općine Barban, čijom se poviješću bavi preko 20 god., zadnja mu je knjiga naslova „Barban i mletački Loredani“, a od 2011. god. voditelj je barbanskoga znanstvenostručnoga skupa, kao i glavni urednik već pet zbornika „Barbanski zapisi“.

Nagrada Općine Barban – ARMANDO DRAGUZET iz Draguzeti – za veliki doprinos razvoju Općine Barban, kroz djelovanje i angažman u Mjesnoj zajednici, Dobrovoljnom vatrogasnom društvu, Društvu Trka na prstenac, Općinskom vijeću i Mjesnom odboru.

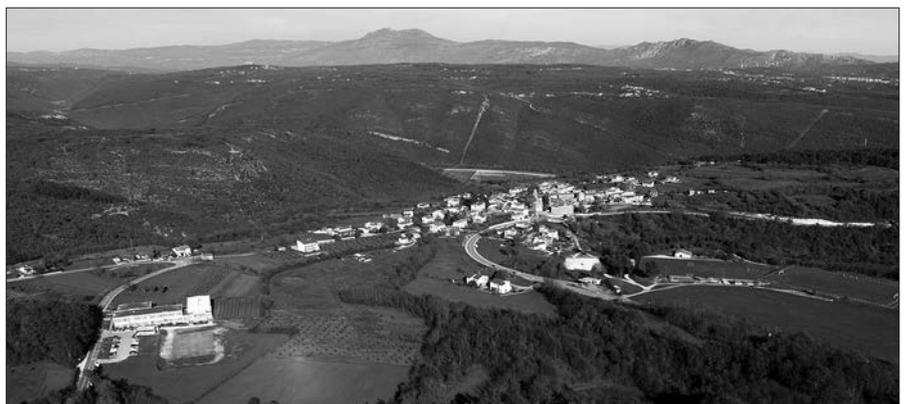
Nagrada Općine Barban – Društvo SVETI PAVAO – za veliki doprinos razvoju lokalne zajednice i doprinos ugledu Općine Barban u 20

godina postojanja

Plaketa Općine Barban – MERITUM NOVA d.o.o. – za poduzetnički poduhvat, izgradnju pogona drveno-prerađivačke djelatnosti u Poduzetničkoj zoni Barban, čime je dao svoj doprinos gospodarskom razvoju i ugledu Općine Barban.

Plaketa Općine Barban – ADRIAN RADOLA – za postignuća i izvanredne rezultate u bočarskom sportu na području Istarske županije te kao član kadetske državne reprezentacije bočara, čime je dao svoj doprinos ugledu Općine Barban.

Plaketa Općine Barban – DUB – Društvo umirovljenika Barbanštine – za desetljeće postojanja udruge koja okuplja nekoliko stotina barbanskih umirovljenika, o kojima vodi brigu i za čije se interese bori, čime daje svoj doprinos ugledu Općine Barban.

BOŽIĆNA DARIVANJA

Općina Barban je uz Dan Općine, sv. Nikolu, koji je bio poznat po darivanju, kao i svake godine do sada, organizirala podjelu 200-tinjak poklon-paketa, pojedinačne vrijednosti 100 kuna, koje je djeci uručio sv. Nikola u Sportskoj dvorani Osnovne škole Jure Filipović u

Barbanu, gdje su djeca prethodno pogledala kazališnu predstavu o svetom Nikoli, Dječjeg kazališta iz Karlovca. Prigodnim paketom darivana su djeca od navršene 1. godine života do zaključno sa školarcima 1. i 2. razreda osnovne škole.

Božićni bonovi za namirnice u barbanskim trgovinama, vrijednosti 200 kuna, njih 50-tak, uručit će se potrebitima, kao i svake godine do sada, prema popisu koji će sačiniti Komisija za socijalnu skrb Općinskog vijeća Općine Barban.

USKORO NATJEČAJ ZA 7 STUDENTSKIH STIPENDIJA

Početak listopada započela je nova akademska godina 2016./2017. Barbanski stipendisti dostavili su Općini Barban potvrde o upisu i ocjene studiranja iz protekle godine. Studenti koji su do sada primali stipendiju i koji su se uredno upisali u narednu akademsku godinu, a prosječna im je ocjena studiranja u protekloj godini veća od 3.5 za defi-

citarna akademska zvanja, odnosno 4.00 za ostale fakultete, kako je to definirano u općinskom Pravilniku o studentskim stipendijama, nastavit će dobivati uredno i dalje studentsku stipendiju. Oni koji ne upišu redovno narednu akademsku godinu ili ponavljaju godinu ili imaju prosjek ocjena manji od 3.5 za deficitarna zvanja, odnosno manji od 4.00 za

ostale fakultete, takvi studenti gube stipendiju. Naravno, određeni broj stipendista je i diplomirao, a 5 stipendista je zadovoljilo sve kriterije i nastavlja primati stipendiju. Uskoro se može očekivati i novi natječaj za studentske stipendije, njih ukupno 7. Time će se ukupan broj povećati sa dosadašnjih 10 na 12 stipendista.

POPIS ROĐENIH U 2016.

1. JANA KOŽLJAN, kći Dine i Mauricia, rođ. 01.01.2016.god. iz Barbana	11. LEO LANČA, sin Matee i Vedrana, rođ. 24.06.2016.god. iz Sutivanca, Cvitići
2. LUKA PAVLOVIĆ, sin Marije i Deana, rođ. 04.01.2016.god. iz Glavani	12. EMILY KOLIĆ, kći Valentine i Aleksa, rođ. 29.05.2016.god. iz Šajini
3. LARA PERCAN, kći Gorane i Maria, rođ. 07.01.2016.god. iz Škitače	13. MAURO ŠPADA, sin Ive i Gorana, rođ. 01.07.2016.god. iz Frkeči
4. DOMINIK PERUŠKO, sin Lane i Dalibora, rođ. 09.01.2016.god. iz Jurićev kala	14. JAN ROJNIĆ, sin Dajane i Matije, rođ. 13.07.2016.god. iz Bateli kod Želiski
5. DOMINIK ZGRABLJIĆ, sin Kristine i Daniela, rođ. 16.01.2016.god. iz Petehi	15. MATEO TROŠT, sin Tanje i Kristijana, rođ. 17.07.2016.god. iz Trošti
6. EMA MEDANČIĆ, kći Ivane i Tomice, rođ. 24.02.2016.god. iz Sutivanca, Medančići	16. KAROLINA KONTOŠIĆ, kći Danijele i Zlatka, rođ. 19.07.2016.god. iz Poljaki
7. NOA Pliško, sin Lare i Patrika, rođ. 24.02.2016.god. iz Manjadvorci	17. NOEL KOS, sin Marine i Denia, rođ. 02.10.2016.god. iz Barbana
8. EMILIA VLAH, kći Romane i Dragana, rođ. 24.03.2016.god. iz Manjadvorci	18. VITO GLAVAŠ, sin Ive i Nevena, rođ. 17.10.2016.god. iz Orihi
9. VITA UKOTA, kći Patricije i Dina, rođ. 25.04.2016.god. iz Glavani	19. ALEKS, sin Tanje i Edia, rođ. 20.10.2016.god. iz Medančići
10. EMILI MOŠNJA, kći Marine i Davora, rođ. 14.05.2016.god. iz Poljaki	20. LEO, sin Tanje i Edia, rođ. 20.10.2016.god. iz Medančići

SRIĆNO VAN BILO 2017. LITO

Općina Barban je danas mjesto dobroga življenja, ali i mjesto rada. Nekada je san Barbanaca bio kupiti lipu parcelu u Puli ili okolici Pule, a što je i bilo razumljivo: ni bilo česte, ni bilo švalta, ni bilo lampadine, ni bilo vode, telefona, mediga... Danas imamo sve to i ne biži nan se u grad. Sada je želja tornat se u selo. I ča je navažnije, mladi nan ostaju doma. I svaki dan i svako lito bit će nan još i bolje.

Kakva je bila 2016. godina za Općinu Barban?

- Općina Barban ne može biti isključena iz općeg gospodarskog stanja, a gospodarska kriza je bila snažna i dugotrajna. Međutim, konačno smo ove godine započeli osjećati njezino popuštanje. Rekao bih da smo svi skupa dodirnuli dno i da je konačno u ovoj godini zamjetna usmjerenost od dna prema gore. U svim godinama krize, nismo padali u apatiju. Općina Barban je posebne napore činila za vlastiti gospodarski razvoj, za otvaranje radnih mjesta i zapošljavanje Barbanaca. Nismo popuštali u izgradnji Poduzetničke zone Barban, jer je upravo ona već danas mjesto dobre koncentracije poslovnih aktivnosti i dobro temeljno jezgro nadogradnje budućeg gospodarskog razvoja. Uvjeran sam da su upravo gospodarski razvoj i rast temelj svega, i da je upravo time moguće poboljšati punjenje općinskog proračuna, stagnaciju prihodovanja preokrenuti u porast prihoda, a potom prihodovana sredstva uložiti u poboljšanje održavanja i potrebnu izgradnju komunalne infrastrukture, ravnomjerno na područje čitave Općine Barban. Naši su očevi sanjali takvo mjesto na Barbanštini, mjesto rada, zonu proizvodnje i pružanja usluga, a mi smo uspjeli to i realizirati, san pretvoriti u zbilju. Stoga, mogu reći da nam je danas bolje nego jučer i nego lani, da je 2016. godina Općini Barban bila bolja od lanijske, a 2017. će biti bolja od ove.

Opet novi rekordi u rezultatima turističke sezone seoskog turizma Općine Barban?

- Naravno, očekivano i opravdano, i to nije kraj ove naše odlične barbanske priče. Do kraja studenoga ove godine bilježimo više od 84 tisuće noćenja u gotovo 250 turističkih objekata i 1.450 turističkih kreveta. To je 15 tisuća noćenja više nego lani, a to je izvanredno dobar rezultat, jer smo do sada, u proteklih par godina, imali svake godine po 10 tisuća noćenja više. Podigla se kvaliteta

turističkog smještaja, ali i ugostiteljske ponude. Urodio je konačno plodom dugogodišnji trud Općine Barban u edukacijama iznajmljivača, u poticanju ugostitelja za podizanjem kvalitete ponude, ali i pružanju potpore svim oblicima izvanpansionske ponude. Dešava se konačno snažan sinergijski učinak svih čimbenika turističkog razvoja. Barbanština i Sutivanština, pitome su oaze zelenila i mira, izvanredno su mjesto ugodnog boravka i odmora Europljanima. Uvjeran sam i da imamo velike šanse u razvoju određenih modaliteta zdravstvenog turizma. Općina Barban već duži niz godina bilježi dolazak stranaca u svih 12 mjeseci, a tako će biti i nadalje. Možemo očekivati još i bolje rezultate u narednim godinama, uz uvjet kontinuiranog daljnjeg poboljšanja kvalitete u svim segmentima naše ponude.

Kakva su bila ulaganja u komunalnu infrastrukturu u 2016. godini?

- Nismo zanemarili niti jedan od naših 9 Mjesnih odbora, a nije izostao niti njihov trud. Općinska sredstva najbolje budu oplodena ljudskim radom, ako su ljudi spremni dio svog slobodnog vremena uložiti u uređenje „komunkega“, onoga što je izvan njihova dvorišta. Takve su se akcije dešavale i tijekom čitave ove godine, pa se uspjelo urediti uz pomoć Općine više sportskih terena, dječjih igrališta i ja-

vni površina. Tijekom čitave godine održavali smo uredno sve naše objekte, a imamo ih jako puno, čak 14 društvenih domova, ali i više starih škola (Barban, Hrboki, Šajini), dječje vrtiće (Barban, Sutivanac), zdravstvenu stanicu, zgradu Općine i dr. Krovovi su uvijek najvažniji za zgrade, pa ih uredno saniramo prema potrebi, a najstarije, salonitne krovove, moramo zamijeniti novima. Neke zgrade su već i dobile nove krovove. Čeka nas još puno ulaganja, ali će bolje punjenje općinskog proračuna svakako to i omogućiti. Jako puno ulažemo i u održavanje javne rasvjete, u zamjenu energetski neučinkovitih živinih rasvjetnih tijela sa štedljivom LED rasvjetom, kao i izgradnju nove javne rasvjete u novim dijelovima naselja. Slijedi nam uskoro i nova faza ulaganja u popravak oštećenja asfalta po našim naseljima.

Koja bi bila Vaša poruka za novu 2017. godinu?

- Općina Barban je danas mjesto dobroga življenja, ali i mjesto rada. Nekada je san Barbanaca bio kupiti lipu parcelu u Puli ili okolici Pule, a što je i bilo razumljivo: ni bilo česte, ni bilo švalta, ni bilo lampadine, ni bilo vode, telefona, mediga... Danas imamo sve to i ne biži nan se u grad. Sada je želja tornat se u selo. I ča je navažnije, mladi nan ostaju doma. I svaki dan i svako lito bit će nan još i bolje. Poduzetnička zona će i dalje otvarati radna mjesta na korak od mjesta življenja, bez ikakvog štetnog utjecaja na okruženje, a seoski turizam će biti dobra dopunska djelatnost, ali izvanredan poticatelj za uređenje okućnica, komunkega. ali i za čišći okoliš i manje divljih deponija u okruženju naših sela. Standard življenja nam se značajno poboljšao i kurenti smo na svoj. Radišni smo, vrijedni, znamo načiniti dobro vino, dobro ulje, znamo i zakantat, svoje čuvat, tuje ne želimo, a svoje štimamo. Neka nan svin skupa i 2017. lito bude srićno i zdravo! Dragi moji, Van i Vašin famejan želin srićan Božić i srićno Novo 2017. lito!

Vaš načelnik Denis Kontošić

BOŽIĆNA ČESTITKA: vlč. BERNARD JURJEVIĆ, župnik Župe Barban

Rodio vam se Spasitelj - Krist, Gospodin!

Dragi župljani,

Božićna radosna vijest - Rodio vam se Spasitelj - Krist, Gospodin - daleko nadilazi sve naše medijske svakodnevnice i izvanredne vijesti. Betlehemske događaje radosna je vijest da nismo sami. Nismo izgubljeni u prostranstvima svemira, niti smo rezultat slučajnosti u vrtlogu kaosa bez cilja i smisla. Radost betlehemske djeteta svjedoči nam o Bogu ljubavi i dobrote. Ljubav i dobrotu Boga ostvaruje i nas i našu povijest. Bog nas ima u svome srcu, Bog koji je budućnost čovjeka. Doista, novorođeno dijete u jaslama jest Božji dijalog s nama, ne samo riječi, već dijalog djela posvjedočena ljubavlju. Riječ je tijelom postala. U svome Sinu, Bog nam objavljuje smisao i cilj ljudske povijesti. Isus Krist je konačni cilj prema kojemu smjeraju želje povijesti, središte ljudskog roda, radost i punina svih srdaca. U njemu nam nebeski Otac očituje konačnu istinu o našem životu i radosnu vijest spasenja. Ta radosna vijest spasenja i danas nas podiže na noge, okuplja na slavlje, osvjetljava put te nas obnovljene vraća u našu stvarnost.

U betlehemske djetetu Bog nam dariva trajno ogledalo čovjekoljublja, mjeru i kriterij čovjeka i čovječtva. A za njih nije bilo mjesta u svratištu, čujemo u izvještaju o radosnoj vijesti. Bilo je mjesta u svratištu, ali ne i za njih. No, ima li danas mjesta za betlehemske dijete u našem životu, osobnom i obiteljskom? Koliko ima mjesta za Njega u našem životu...? Tamo gdje za Njega nema mjesta, nastaje praznina. Njegova prisutnost donosi blagoslov i život. Božje čovjekoljublje znači Božji zagrljaj i toplinu roditeljima i djeci, radost i utjehu osamljenima i bolesnima, svjetlo u poteškoćama i nevoljama, snagu u slabostima i kušnjama. Božje čovjekoljublje je radosna vijest za sve naše dobre i loše vijesti. Radosna je to vijest i za sve ljude: pravednike, grešnike i nevjernike. Radosna je za onoga tko pati, za onoga tko ne moli kao i za onoga koji misli da ne vjeruje. Njegova prisutnost obnavlja potamnjele slike čovjeka i obogaćuje sliku Božju u nama. Njegova prisutnost oživljava našu dušu i srce te uspostavlja narušene odnose među nama. Događaj Božića neka bude događanje naše životne svakodnevnice. Donesimo svjetlo Božićne radosti našim bližnjima! Svjetlo Novorođenoga djeteta obasja svojom ljubavlju naša srca i prožme sve trenutke u Novoj godini! Blagoslovljen Božić i Nova 2017.godina!

Vaš župnik vlč. Bernard Jurjević

DJEČJI VRTIĆ: SVEMILA MOŠNJA, ravnateljica Dječjeg vrtića Tratinčica, Barban, o planovima Općine Barban za izgradnju novoga vrtića

TREBA NAM NOVI VRTIĆ

Nakon 10 godina rada Dječjeg vrtića u novoj zgradi, u sklopu zgrade nove osnovne škole, Općina Barban je započela sa projektiranjem i pripremom dokumentacije za izgradnju novog Dječjeg vrtića i jaslica u Barbanu, nedaleko zgrade nove Osnovne škole, korištenjem EU sredstava. Postojeći kapaciteti ne mogu primiti sve veći broj male djece. Pun je i prostor novog, ali i starog vrtića, pa je sasvim opravdano planirati izgradnju novoga Vrtića. Više o tom projektu, ali i samom funkcioniranju Dječjeg vrtića Tratinčica, razgovarali smo s ravnateljicom Svemilom Mošnjom.

- Gdje bi se novi vrtić s jaslicama izgradio i koliko bi se novom zgradom moglo primiti djece, te hoće li zahtijevati dodatno zapošljavanje? Koliko trenutno imate zaposlenih?

- Novi Dječji vrtić s jaslicama, koji namjerava izgraditi Općina Barban, trebao bi biti smješten u blizini škole, iznad školskog igrališta. Kapacitet bi bio 100 djece za četiri vrtićke i jednu jasličku skupinu. Izgradit će se i prostrano igralište, sukladno važećim zakonskim normama te parkiralište. Bit će sigurno i novih zapošljavanja, prema broju upisane djece i važećim pedagoškim standardima. Trenutno u vrtiću radi 9 odgojitelja, stručni suradnik psiholog (na pola radnog vremena), kuharica, tri spremačice, koje ujedno rade i kuhinjske poslove u svim objektima.

- Koliko trenutno imate upisane djece u vrtiće i koliko na kojim lokacijama?

- Ove pedagoške godine imamo najveći broj upisane djece do sada – njih 86. U prostorijama škole imamo dvije skupine: Autiće - koju čine predškolci, njih 25, te grupu Zečići - koju čine petogodišnjaci, njih 25. U starom vrtiću su također dvije skupine: Patuljci - koju čine četverogodišnjaci, njih 18, te grupa Ribice - s djecom od 2,5 do 3 godine, njih 10. U Sutivancu djeluje jedna mješovita skupina s 8 upisane djece mješovite dobi.

- Koliko je to u skladu s kapacitetima vrtića?

- Skroz smo na gornjoj granici prema pedagoškim standardima, tako da možemo reći da smo popunjeni. No, unatoč velikom broju upisane djece, organizirali smo se i zaposlili još jednu odgojiteljicu. Sva djeca s područja Općine Barban su primljena, nikoga nismo odbili.

- Koje su poteškoće u radu s kojima se susrećete oko više lokacija na kojima vrtić djeluje?

- Koje sve aktivnosti provodite u vrtiću?

- U vrtiću se provodi redovni 10 satni i 6 satni program rada. Rad se prilagođava potrebama i interesima djece, tako da se po skupinama planiraju projekti. Neki od zanimljivih koji su već u tijeku jesu Indijanci, Promet i Svemir. Sadržaji se planiraju i prema zbivanjima u prirodnoj i društvenoj okolini, obilježavanjem važnih datuma, blagdana, dječjih rođendana i sl. Aktivnosti koje sada slijede vezane su uz Svetog Nikolu i Božić, a to je upravo period koji je najljepši u vrtiću, poseban, pun iščekivanja, a najviše uživamo u blagdanskom uređenju soba za boravak djece, u čemu kroz radionice sudjeluju i roditelji.

- Naravno da je za rad na više lokacija zahtjevniji, najviše organizacijski, a iziskuje i više materijalnih izdataka. Stara zgrada vrtića vapi za uređenjem, mada se svake godine ulaže u različite popravke i nabavu namještaja, kako bi vrtić bio uređen i djeci ugodan za boravak. Zapravo, djeca i odgojitelji, koji su tu već radili,

najviše vole naš stari vrtić, jer je na dobru lokaciji, izoliran i ima lijepo prostrano dvorište u koje se izlazi direktno iz vrtića. Problem je i što se hrana vozi iz gornjeg vrtića, komplicirana je i dostava namirnica i rublja iz praonice. Novi vrtić u prostoru škole ima lijepe sobe za boravak djece, međutim nedostaje prostor za psihologa i odgovajatelje, spremište za rekvizite i sredstva za čišćenje te praonica. Također, i vanjski je prostor mali, s nekoliko sprava i nije pogodan za ovoliki broj djece. Nemamo direktni ulaz u dvorište, jer je ulaz u vrtić s druge strane u neposrednoj blizini prometnice.

- Koliko bi za vas značilo proširenje kapaciteta vrtića, odnosno izgradnja novoga vrtića?

- Očito je potreba za smještajem djece u jaslice i vrtić iz godine u godinu sve veća, natalitet je u porastu, na Barbanštini ostaju mladi ljudi. Nećemo morati strahovati hoćemo li moći primiti svu djecu s područja Općine. Svi bi bili smješteni na istom mjestu, a roditelji s više djece više ne bi morali kretati na posao pola sata ranije, kako bi djecu smjestili na dvije lokacije. Smatram da bismo preseljenjem u novi vrtić prepustili školi jako važan prostor, jer su i školske učionice svake godine sve punije.

KNJIŽEVNOST: RITA BRGIĆ STOKIĆ (58 god.) iz Manjadvorci, pjesnikinja, književnica, humanitarka, dobitnica niza priznanja za književni rad, farmerica

SEDAM ZBIRKI I ISTRA U SRCU

Ako se ne možete sjetiti koja osoba stoji iza imena Rite Brgić Stokić, vrlo brzo će vam biti jasno kada spomenemo istarsku besidu i recitaciju, kazivanje domaćih stihova i priča te haiku poeziju. Pedesetomogodišnja Rita je vrlo dobro poznata u svom selu Manjadvorci, ali i šire, budući da javno nastupa čitajući svoju poeziju i priče na mnogobrojnim književnim skupovima diljem Istre. Vrlo je plodonosan pisac, a uz to, veliku ljubav gaji prema selu i poljoprivredi. Sa svojom obitelji krenula je u uzgoj koza, i to specifične pasmine - njemačke plemenite srnaste koze.

- Vrlo ste aktivno u pisanju. Koliko ste dosad objavili knjiga?

- Trenutno su mi gotove dvije zbirke, jedna na standardu i jedna na predivnoj našoj čakavštini. Ubrzo će biti gotova i knjiga na standardu - to je kao recimo neka tajna. Uglavnom to su crtice, priče i neka moja razmišljanja. Ali nije samo to. Tako nije pisano, sigurno što ja pamtim, ma dobrih 50 godina. Ne znam kad ću objaviti jer nema donacija, kriza je u kulturi. Javljam se na javne pozive, ali tako je to danas. Sredstva za objaviti knjigu su jako velika, ako želite da to bude ono pravo. Ali to nije važno - ja pišem, stvaram, možda jednog dana budu objavila moja djeca - kćer, sin, unuci. Pisana riječ je moj svijet, moj život, moji osjećaji, moja sreća i moja hrana.

- Do sada sam objavila svojih sedam samostalnih zbirki, a jedna je zbirka prevedena sa standardnog na talijanski jezik. Moji su radovi objavljeni u 63 zajedničke zbirke, a pišem haiku, haige. Svaki mjesec moje se haige objavljuju u dalekom Japanu. Od oko 100 odabranih haigi na natječaju bude oko devet autora iz Hrvatske, a od tih devet samo dvije iz Istre (jedna od tih dvije sam ja). Ponosna sam kako predstavljam Istru i Hrvatsku.

Većinom sam objavila zbirke poezije, a objavila sam meni najdražu knjigu - knjigu kratkih priča o mom odrastanju koja je pisana na bazi humora (autobiografija). Pisala sam ju na dva dijalekta Istre, barbanskom i središnje Istre, odnosno iz sela Selina, gdje sam najviše boravila.

- Dobitnica sam brojnih nagrada i priznanja, a jedina sam iz Istre 2012. dobila pohvalu "Mihovil Pavlek Miškina" za dijalektalnu poeziju od Hrvatskog sabora kulture - Križevci, i to za dvije pjesme. Također, 2013. Grad Vodnjan mi je za literarno stvaralaštvo uručio Statut grada iz XV. st na što sam jako ponosna. Lani sam ušla u EURO TOP 100 najboljih haiku autora.

- Aktivna sam u humanitarnom

radu, svaka moja promocija je humanitarnog karaktera. Sredstva od prodaje knjiga doniram potrebitim udrugama, ustanovama, Centru Veruda gdje borave djeca sa cerebralnom paralizom i poteškoćama u razvoju, klubovima oboljelih i liječenih žena te mnogima kojima moj prilog može pomoći. Mnogo sam sudjelovala u izgradnji Kuće svijetla - Cukrići. Ni sama ne znam koliko plaketa sam dobila od Udruge slijepih Istarske županije.

- Koje su vam tematike najdraže i zašto?

- Najdraže tematike su mi moja Istra, za koju kažem da je moja mati, i vraćanje u prošlost te život naših predaka. Dakle, kada pišem o prirodi, baziram se na uvijek na istarskoj prirodi, moru, njivama, izoranim vinogradima, zemlji u baredi - ma sve je to moja Istra.

Te tematike su nešto posebno - kad vam srce "ludo" zakuca gledajući stare kamene istarske hiže, kako je lipo viti čestu u selu da ni asfaltirana... Pa se domisliti kako san po batudi peljala bičikletu, z babon četiri kilometre na noge hodile na mašu u Sv. Lovreč... Ma kako ne voliti sve to... Nima besida za tu bogatiju ka živi u meni.

- Od kuda ta ljubav prema pisanju?

- Pisanje, recitiranje u školi, razni diktati, pravopis, lektira - to je bilo ono kao "ljubav na prvi pogled." Zнала sam čitati i pisati već od svoje četvrte godine, bila sam počasni član nekadašnjeg "Pionirskog doma". Tamo nije bilo knjige koju ja nisam pročitala. Maštala sam da ću biti učiteljica hrvatskog jezika. Nisam to, ali sam sretna da sam se barem malo približila tome zvanju. I danas, što god da me netko pita o gramatici ili bilo čemu vezanom za hrvatski jezik, odgovorim odmah. I tako me veseli kada mogu svoje unuke podučiti za školu.

- Ljudi Vas jako vole slušati kada usmeno govorite svoje stihove? Kako pridobiti publiku da sluša?

- Ljude - slušatelje ili čitatelje mojih stihova ili priča veoma cijenim. Oni su ti koji me guraju naprijed, koji mi daju nepresušnu snagu za pisanje. Nije lako pridobiti slušatelje, međutim ja sam u tome uspjela, što me veoma veseli. Ne volim čitati svoje stihove, volim ih kazivati usmeno i gledati ljude u oči, zapažati njihove reakcije, uključiti ih u poetsku večer, pitati ih nešto ili im kažem da pitaju oni mene. I kad vidite da kod tih istih ljudi suza kane iz oka, zatim spontani pljesak - to je moja nagrada.

- I još je nešto veoma važno. Kad govorim stihove na mojem ča, osjetim kako mi niz tijelo prolaze trnci, ono kad govorite iz srca, iz duše, kad ste u svom svijetu, kada imate poseban osjećaj. E, to su ljudi prepoznali kod mene, i poradi toga sam ih pridobila, jer nema ljepše riječi od one koja je nastala iz srca, a izlazi od vas duboko iz duše. Više puta se i meni desilo da se toliko uživim u kazivanje stihova, pa osjetim kako me peckaju oči. To moje ča je napro sveto, spod srca tuče kako uni stari žveljarin na kantrigi do postelje.

- S druge strane, imate i velike obveze u domaćinstvu - koze. Koliko ih imate i koliko je to obveza?

- Obveze u domaćinstvu su za svaku ženu veliko delo. Naš sin je htio najprije kupiti ovce, međutim ukazala se prilika za posebnu pasminu koza i tako smo se odlučili. Naš je sin imao viziju o obiteljskom imanju, te smo zajedničkim snagama i sredstvima uspjeli u tome. Veoma smo sretni i ponosni. Koze su jedine životinje koje ne obolijevaju od tumora, a kozje mlijeko ima enzime - čistače organizma, te se preporučuje kao zamjena za majčinsko mlijeko. Nema puno masnoće, te je lako probavljivo, ljekovito je za razne bolesti, kao što su bronhitis, alergije, masnoća, krvni tlak i još mnogo toga. Na farmi najviše rade moj sin i suprug. Puno je posla s 80 koza - nema godišnjeg odmora, ni praznika, ali to smo znali i prije nego smo počeli. Ja sam išla u privatnu siranu na edukaciju za proizvodnju sira. Mogu reći da sam uspješno sve odradila, nešto improvizirala i sir je vrhunski.

- Plasirate li ga negdje?

- Za sada ga konzumiramo u našem domaćinstvu, pripremamo ga za prijatelje, fešte i razne obiteljske prigode. Želim napomenuti da se naše koze hrane 100 posto eko - svaki dan su na paši. Dolaze nam mnogi u posjet na farmu - vrtići, škole, studenti i mnogi ljudi koje zanima održavanje farme i

uzgoj koza.

- Mislite li se time ozbiljnije baviti?

- Veoma smo ozbiljni i odgovorni u svom radu. Radni dan ljeti započinje u 5:30, a zimi u 6:30. Nije nam teško. Svakako da je naporno, ali radimo za svoj gušt, za sebe. To je naša budućnost, budućnost našeg sina, a kasnije i njegove djece.

Velika želja i san mi je da otvorim svoju malu siranu. Bila bih najsjretnija žena kada bih to ostvarila,

međutim ulaganja su ogromna, za siranu, mogu reći čak enormna. Ali nikad se ne zna, do sada sam uspjela u svemu što sam si zacrtala. Rad i učenje u životu mogu samo pozitivno utjecati na osobu. Budući da je koza na hrvatskom grbu, smatram da bi Istarska županija trebala poticati uzgoj koza, pomoći u kupnji raznih strojeva i davati poticaje. Nekad je koza bila simbol svakog domaćinstva, a gdje je sada. Samo da ne postane autohtona pasmina kao naš boškarin. Mi ćemo se i dalje truditi i paziti naše koze te uživati u plodovima našega rada.

Poduzetnička zona Barban - 1. faza (zračni snimak - dron)

Autoservis Filipović

Meritum nova d.o.o.

OKIĆ GRUPA

- GRAĐENJE - PROJEKTIRANJE -

52220 LABIN, Kapelica 203

tel.: 052 / 878 276

gsm: 099 8609 269

E-mail: okic.grupa@hotmail.com

PROJEKTIRAMO OBJEKTE

SVE VRSTE GRADNJE

KROVOPOKRIVAČKI RADOVI

VRŠIMO NADZOR

NAD GRAĐEVINSKIM RADOVIMA

TRGOVINA GRAĐEVINSKIM MATERIJALOM

Novootvoreni marketi
JEDINSTVO d.o.o. - Labin

Sretan Božić i Nova 2017. godina!

ŠAJINSKA TRAGEDIJA 9. SIJEČNJA: ĐINO MATOŠIĆ (77 god.), Šajinac u Puli, ostao bez oba roditelja 9. siječnja 1944. i preživio pokolj civila i spaljivanje sela Šajini

VAJK SAN PATIJA ZA FAMEJON

Tragedija kakva je 9. siječnja 1944. zadesila selo Šajini ne pamti se na Barbanštini. Te siječnja noći u ovo su mirno selo upali fašisti i domaći izdajice, te spalili ga i mučki poubijali velik broj žitelja, ne obazirući se na to je li riječ o djeci, starcima, ženama...Ova tragedija, koju je danas teško zamisliti da je ikad pogodila mirne Šajine, ostala je urezana u sjećanjima onih koji su je doživjeli i još je nose u svojim uspomjenama, ali i mlađim generacijama koje su je proživljavale na drugačiji način - kroz pričanja svojih starijih. Mnogi se danas pitaju koliko bi Šajini imali seljana da ih tada nije ubijeno čak 49.

Među ubijenima, te hladne noći, bili su i roditelji Đina Matošića, koji je tada imao samo pet godina i pukom je srećom ostao živ. Međutim, čitav je život bio osakaćen time što nije imao najužu obitelj, braće i sestara. Od te strašne noći, iako je imao samo pet godina, tresu mu se ruke, a sjećanju su živa kao da je to bilo jučer.

- Jedan sam od sudionika te tragedije koji je možda prošao najgore. Čovik nanke ne želi toliko pričati o temu. Sjećan se kada san bija u gimnaziji da smo morali napisati zadaćnicu na slobodnu temu. Drugi dan nisan doša na ispravak, a profesorica je tu zadaću pročitala pred svima. Pola razreda je plakalo, pogotovo ženske. Prikaza san ono ča san doživija. Inače, svoje san uspomene na taj dan napisa u obliku svjedočanstva koje je objavljeno u knjigi o šajinskoj tragediji ka je objavljena prije par lit. Tamo se nalazi i pjesma o mojoj materi te o šajinskoj dicit ka su ostala bez roditelja, priča nam Matošić. A ono što je preživio ovaj Šajinac, više je od strave i užasa. Tu noć ostao je bez oca i majke, bake, strica i tetka...

- Iako san onda ima pet lit, sjećan se više svega ča se desilo onu noć, nego onega ča je bilo učera. Stali smo u hižu u nizu od 15 metri kadi su bile tri fameje. Tu su stali strina i barba, onda ja, tata i mama i priko dide i baba. U toj noći došli su Nijemci i domaći fašisti i opkolili su cilo selo. Moj barba je bija odbornik u selu i Nijemci su prvo došli na njigova vrata, jer su imali popis ljudi u selu ki su u organizaciji. A on je gori na katu spa sa ženon. Nijemci su po vrati tukli z nogami, ali nisu he mogli dopriti, pa su pošli po kalun. Za to vrime moj barba i strina ušli su priko šufita u drugi dio hiže priko malega otvora ki je

spaja hiže u nizu. Dokle su Nijemci z kalunon hitili u hižu. Sve valiče i ormari su letili okolo. Pokle su našli robu dva kilometra dalje. A mi smo spali doli u stanu do tega. Kada je kalun hitija u hižu, zid se prema našoj hiži naga i melta je pala na našu postelju. Onda san kao petogodišnjak spa z materon i ocon, priča nam Matošić.

Nakon toga, njegovu su se otac i majka brzo digli iz kreveta i pogledali na prozor. Imali su što vidjeti. Cijelo je selo bilo u plamenu, ljudi su vrištali od užasa.

- Mati je rekla da nan ni više spasa. Počela je plakati i uzela je sve štrace po ormari jer je mislila da će barem ništo spasiti ako zapale hižu. Sve je u jenoj vriči hitila vanka na ruzu. Onda je rekla ocu da neka pojedemo doli u štalu. Pošli smo sprid štale kadi je bija jedan vo. Tata je pokuša otvoriti tu štalu, ali nikako ni moga. Valjda

od straha. I tako dok Nijemci nisu došli na susjednu terasu. Počeli su vikati „Halt, Halt!“ i dva su tira hitili u prag. Tata njin je po talijanski reka da je radnik i da nima nikakove veze z politikon i pokaza njin je svoje dokumente. Ali š njima je bija jedan naš ki je govori po istarski i on njin je reka da ti papiri niš ne znače. I onda su ga tri od njih z revolveri ubili, a mati je počela vikati na njih. Mene je držala u naručju. Kad je tac pa doli, ona je krenula prema njemu. Onda su fašisti počeli hitati na nas. Kako me je držala u naručju, uspela me je zaštititi. Njoj su pucali u srce, a ti isti metak mi je pasa kroz nogu. Još dan danas iman ožiljke, ispričao nam je Matošić.

On i ubijana mu majka pali su na tlo, a mali Đino nije mogao prestati plakati. Nijemci su na njih pucali sve dok nije utihnuo. Shvatio je da je to jedini način da preživi, a oni su pomislili da je mrtav.

- Onda san čuja kako niki po domaću viče: „Gotovi, gotovi su“. Znači mrež njima je bilo i domaćih. Zatajija san se spod mrtve matere. Bija je veliki mraz, misečina, gorile su hiže. Kada san čuja da su pošli čja, san zva mamu. Taka san je za glavu. Onda san vidija da je mrtva i počea san plakati i opet san se stisnuja uz nju. Onda je pasa jedan Nijemac z bumbon i ja san ga gleda kroz školju od šijaleta. Poša je u konobu i hitija je bumbu u hižu i ubija mi babu. Dide je joka, jer je usta ranjen, a pokle je umra u bolnici. Doli su po konobi rastočili svo vino. Hiža od susedi je gorila, padale su po nami iskre, ali ja san se i dalje tajija. U četiri ure kada je to utihlo, dignen glavu i oko sebe san vidija sve mrtve. A onda ni bilo korte di ni bilo mrtvih. Sve je bilo u krvi, govori nam dalje Matošić.

Ujutro je u dvorište došla

kći od barbe koji je mrtav ležao do Đina i njegove majke. Plakala je nad ocem i tada ju je Đino počeo dozivati. Prestrašila se i pobjegla u kuću.

- Potekla je u hižu i čuja san je kako govori - „mali je živ“. I onda su svi dotekli po mene. Svi su bili pre-njeni. Čak nisu vidili da san ima ranu na nogah. To su mi zavezali z nikima krpami. Srića da nis iskrvarija. Mene su pokle uzeli barba i strina, ki su preživili. Ponesli su me poli babe u Škitaču. Ali nis stija biti tamo. Vajk san plaka za dojtí doma, jer san jako volija svoga barbu. Domišljan se da su mi lagali i govorili da su mi tata i mama pošli u Pulu, kako ne bih patija, ali

ja san zna da nisu. Bih njín govoriija da nisu oni u Puli, nego da su he ubili Nijemci. Već san tega bija svjestan, govori dalje ova žrtva najveće tragedija na Barbanštini.

Matošić je nakon toga ostao kod barbe i strine do 15. godine života. Onda mu je kao djetetu palih boraca omogućeno daljnje školovanje nakon osnovne škole u Šajinima. Školovanje je nastavio u Puli, gdje je završio brodograđevno-industrijsku školu. Odslužio je vojni rok, doškoloval se te počeo raditi u Uljaniku kao konstruktor alata. Daljnjim doškoloivanjem postao je samostalni projektant alata. U Uljaniku je ostao raditi do penzije.

- Praktički cili život živin u Puli, kadí san dobija i stan. Tamo san zasnova familiju. Dok san bija samac, vajk san patija za tin da iman fameju, brata, sestru. Pensa san se da to nikad više neću imati. I onda san se 1965. uženija. Naša san dobru ženu z kojón san 45 lit u sretnom braku. Imamo dvoje dice i dva unuka, priča nam Matošić.

Usprkos tužnim uspomename, rado dolazi u svoje rodno selo, posebno od kada je u mirovini, gdje ima uređenu djedovinu koja još uvijek i nakon 72 godine čuva mračna sjećanja.

PODUZETNIČKA ZONA BARBAN: BARBANCOMMERCE d.o.o., u vlasništvu Alda Verbanca, otvorio poslovnu zgradu u Poduzetničkoj zoni Barban, kao već sedmi poslovni subjekt pod krovom, a šesti u pogonu, od ukupno 10 investicija

BARBANCOMMERCE U BARBANU

Sredinom listopada (21.10.) otvorena je još jedna poslovna zgrada u Poduzetničkoj zoni Barban u vlasništvu tvrtke Barbancommerce d.o.o., barbanskoga poduzetnika Alda Verbanca (56 god.). Ova je tvrtka započela s radom 1989., a bavi se isključivo distribucijom biocida.

- Ovaj objekt, površine 300 kvadratnih metara, podigli smo bez kredita, sve iz vlastitih sredstava. Zemljište, veličine 1.000 m², kupili smo od Općine Barban po vrlo povoljnoj cijeni 5 EUR/m², uz mogućnost priznavanja ulaganja u osnovnu komunalnu infrastrukturu do cijene 1 kn/m², ako izgradimo zgradu pod krov u roku 2 godine. Ipak, o visini moje investicije ne bih govorio. Čitavo svoje

poslovanje prenijeli smo u Barban i trenutno zapošljavamo troje djelatnika, kaže Verbanac.

Tvrtka Barbancommerce zasad svoje proizvode plasira samo u Hrvatskoj, a u planu mu je angažirati trgovačkog putnika za Albaniju, Makedoniju i Kosovo. Također, u naredne dvije godine planira uzeti još jednog djelatnika u skladištu.

Posebno je ponosan što je na otvorenje objekta, gdje je bilo 35 uzvanika, došao Pietro Zambotto menadžer za izvoz tvrtke Zapi iz Padove s kojima najviše surađuje. Njihovi su zastupnici u Hrvatskoj te imaju više od 100 artikala u proizvodnom asortimanu. Verbanac je, također, najavio da će uskoro započeti surađivati i s jednom indijskom firmom iz Mombajja.

41. TRKA NA PRSTENAC: BRUNO KOŽLJAN (55 god.) iz Barbana, slavodobitnik 41. Trke na prstenac, 3 puta pobjednik Trke za viticu (1997., 2007., 2015.), 3 puta slavodobitnik Trke na prstenac (1987., 1989., 2016.)

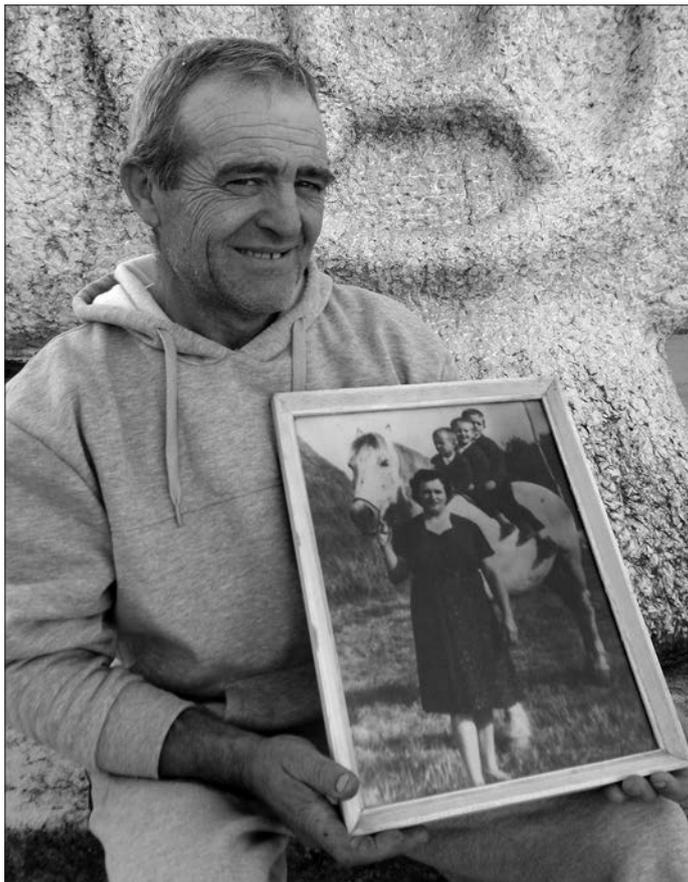
TRKA JE OBITELJSKA TRADICIJA

Što reći za 55-godišnjeg Barbanca Bruna Kožljana? Osim što je omiljen među svojim društvom s kojim se svake godine natječe na Trci na prstenac, on je i najstariji natjecatelj. Takozvana grinta, upornost, strastvenost, ljubav prema konjima i tradiciji - sve je to Bruno, inače djelatnik Hrvatskih željeznica, koji je ove godine po treći put postao slavodobitnik Trke na prstenac, i to možda u jednoj od najuzbudljiviji trka ikada - sa čak tri pripetavanja. Ponovno se natjecao sa svojom najvećom uzdanicom - konjem Hugo u vlasništvu Marka Cvitića iz Rudani, s kojim se natječe već četiri godine. I tako je nastavio svoj slavljenički niz od lani kada je osvojio Trku za viticu. Ove je godine na Vitici osvojio osam pundi - čak dvije sride i dvojku. No, vratimo se na glavnu pobjedu.

- Trka je ove godine izgledala famozno. Bila je jako napeta. Kada san ša prvi trk, zbija san i u sebi san pomislija „niman sriće“. Ma ča bude bude, san si reka. I onda je bila dvojka. Pa treći dir srida. Bilo je to pet pundi. Mislija san u ten trenu da je mali Stefano Osip slavodobitnik. Čuja san onda naša imena - Stefano Osip, Bruno Kožljan i Toni Uravić. Mi gremo na pripetavanje. Mislija san da su se zeznuli. Bija san ubjeđen da je Stefano pobjedija. Govorin: „Dečki, ča ćemo?“. A Toki (op.a. Toni Uravić) mi odgovara: „Idemo do kraja“. Prvi dir san osvojija dva punta, Stefano je zbija ili promašija, a Toki je pogodija u dva punta. Ja i Toni smo nastavili dalje. Ja u sridu, on sridu. Treti dir - ča bude bude. I konji su već bili nervoži, jer su pasali već šest điri sve skupa, a programirani su na tri đira. Ja san onda pogodija u jedan punat, a mi se para da je Toki fula. I tako da je bilo jako napeto do kraja.

- Jeste li dosad sudjelovali u tako napetjoj trci?

- Nastupan već 36 let, a svi komentari ča san čuja sa strane govore da nikad ni bilo napetije trke. Nikad se ni tri puta hodilo u pripetavanje. Ali tolika pripetavanja utječu na konja. Kod njega san primijetija nervožu. Onda se počneš pitati je li će konj poj u start. Počinješ i sam biti napet da li će se to sve odraditi kako bog zapovida, da ne bi pokle bilo smiha. I sam mi je Toni Uravić reka: „I da san sad zadija punat, ne verjen da bi kobila pošla sedmi trk“.

- Što za vas znače sva ta slavlja na Gradišću?

- Meni je ovo treći put da san slavodobitnik Prstenca (1987., 1989., 2016.) i tri puta san osvojija Viticu (1997., 2007., 2015.). Držin čuda rekordi. Osvojija san Trku s najmanjin brojen punata ikada - s tri i pol punta. Drugi rekord je da san kao najstariji jahač osvojija prstenac i da najviše puti sudjelujen u Trki. I na kraju, tu je zadnji rekord - osvojena trka s najviše pundi. Dakle, ovo leto je to bilo s 11 pundi. Ali kod pobjede najveću ulogu igra sam konj. Konj mora imati dobre karakteristike - kada ga staviš na srid staze da ne gre ni livo ni desno. To je jako bitno.

- Koliko dugo traju vaše pri-

preme za natjecanje?

- Počēja san s pripremama krajen petega miseca. Mi sami pojdemo po terenu s konjen da bimo im nabili kondiciju. Znamo poj po uru i pol, dvi skroz do Palijona, po njivah i puti kadi smo slobodni. Pokle počinju obavezni treninzi svih konjanika na stazi.

- Kao Barbanac, kako biste ocijenili ovogodišnju Trku na prstenac kao manifestaciju?

- To je daleko najveća fešta u Istri. Ona je uz bok Bartulji i Rovinjskoj noći. Ovo leto bi bilo još više ljudi da u isto vrime nisu bili Trka na prstenac i Rovinjska noć. Trka ima svoje omiljene posjetitelje i vajk privuče više miljari ljudi. Ča se tiče same Trke, primjećujen da je svakega leta sve više i više konji, a i sve više mlajih voli Trku. Bolje da su s konjima nego po kafici. Sve je bolji i stil jahanja, to nimamo ča komentirat.

- Ove godine ste se dodatno promovirali u Puli?

- Da, bili smo u Domu hrvatskih branitelja. Na toj svečanosti bili smo mi konjanici i naši kopljopnoše. Organizirala se izložba i bilo je stvarno jako lipo.

- Svojedobno se govorilo o inicijativi i da se u Barbanu stvori jedan javni prostor koji bi posjetiteljima pričao priču o prstencu. I vi sami imate mnoštvo predmeta koji bi se na tu temu mogli izložiti.

- Iman prvi prstenac ča ga je pokojni otac učinija. Iman prvo koplje i drugo koplje, prvu zastavu Trke.

Tradicija je od moje hiže vezana uz Trku. Moja pokojna mat je peglala i čuvala zastave. Danas je to nastavila moja žena. Prva nošnja u koj smo tekli je isto tu poli nas, ali i druga i treća u koj smo danas. Sve to iman, ali nima se kamo izložiti.

- Poznato je da je vama Trka obiteljska tradicija.

- Ja još vjrk aktivno sudjelujen. Moj srednji brat Aldo je podizač prstenca, a najstariji brat Mario je u Časnemu sudu. Nažalost, naši mladi nisu zainteresirani. Inače, moja fameja u Trci na prstenac je od samega početka, od prve Trke. Tu je više-manje nastupa sve moj rod. Pokojni otac, onda pokojni barba Benjamin, pokojni barba Paškvalin, pokojni barba Anđelin. Zajno 1977. je pokojni otac odusta i počėja se baviti podizanjem prstenca i takoreći do smrti je bija podizač. Pomoga mu je njigov kunjado, moj pokojni barba Benjamin.

Višestruki slavodobitnici TRKE NA PRSTENAC u razdoblju 1976.-2016.

Četverostruki slavodobitnik:

Vazmoslav Vale (pok.) – 1976., 1978., 1979., 1986.

Trostruki slavodobitnici

Zdravko Prhat (pok.) – 1983., 1990., 1993.

Bruno Kožljan – 1987., 1989., 2016.

Maksimilijan Rojnić – 1992., 1998., 2002.

Miro Grgorović – 1994., 1996., 2000.

Mario Učkar – 1999., 2001., 2005.

Dvostruki slavodobitnici

Mario Kožljan – 1977., 1981.

Aldo Kožljan – 1984. 1985.

Danijel Učkar – 2004., 2006.

Aleksa Vale – 2007., 2010.

Andrej Kancelar – 2013., 2014.

Višestruki pobjednici TRKE ZA VITICU u razdoblju 1996.- 2016.

Trostruki slavodobitnici

Miro Grgorović – 1996., 2000., 2001.

Bruno Kožljan – 1997., 2007., 2015.

Maksimilijan Rojnić – 2002., 2004., 2010

Dvostruki slavodobitnici

Petar Benčić – 2003., 2008.

Milio Grabrović – 2009., 2013.

Silvio Učkar – 2011., 2014.

21. TRKA ZA VITICU: LUKA KANCELAR (29 god.) iz Frkeči, inženjer građevinarstva, lovac i nogometaš, o ovogodišnjoj pobjedi na Trci za viticu

NAJSLAĐA JE PRVA POBJEDA

Dvedesetdevetogodišnji Luka Kancelar iz Frkeči ove je godine uistinu uživao u svom nastupu u 21. Trci za viticu. I to s razlogom. Odnio je laskavu titulu pobjednika Vitice, što u uvertiri za Trku na prstenac nije mala stvar.

- Pobjedio si ovog ljeta na Trci za viticu i to je tvoja prva pobjeda. Kakav je to osjećaj pobijediti na jednom takvom natjecanju?

- Ipak je prva pobjeda najslađa i najdraža, a osjećaje je teško opisati, čak i sada nakon što je sve prošlo i emocije se malo slegnule. Možda bi najbolji odgovor bio da osjećate ispunjenost, jer se sav uloženi trud isplatio; zadovoljstvo, jer ste to željeli od prvog trenutka kad ste sjeli na konja, i ponos, jer ste pobjednik, svi vam čestitaju i uživaju zajedno s vama.

- Na kojem si se konju natjecao i s koliko punti si pobijedio?

- Natjecao sam se na konju Ringo s kojim se natječem već šestu godinu zaredom. U vlasništvu je gospodina Miljenka Vretenara iz Labina. Što se konja tiče, moram priznati da sam imao jako puno sreće, jer sam pronašao izvrnog konja. Mišljenja sam kako je osim sreće i znanja dobar konj najbitniji za uspjeh. Pobjeda na Trci za viticu je ostvarena s osam punti. U prvoj trci sam pogodio u dva punta, a u drugoj i trećoj u sridu.

- Kakva je bila utrka za prstenac?

- Trka na prstenac je također bila uspješna. Imao sam 4,5 punti te je nedostajalo još pola punta za odlazak u pripetavanje. Sveukupna ocjena ove Trke je po mom mišljenju izvrstan, jer su svi konjanici dobro gađali i jahali, te se nadam da će druge godine biti još bolje i uspješnije.

- Što Trka na prstenac tebi osobno znači?

- Osobno znači jako mnogo u smislu očuvanja tradicije i digniteta. Smatram da je dužnost svih nas sudionika u Trci natjecateljski i organizacijski dati sve od sebe da manifestacija uspije i da svake godine bude sve bolja i posjećenija. Također, mislim da smo u zadnjih desetak godina podigli

kvalitetu Trke na jednu visoku razinu, ali svejedno imamo još dosta prostora za napredak te očekujem pravi procvat Trke kroz idućih pet do šest godina. Polako dolaze mladi željni dokazivanja, a u pozadini imaju iskusnu garnituru ljudi koji im mogu uvelike pomoći u svemu. To bi trebala biti dobra kombinacija.

- Zašto i kada si se pridružio Trci i do kada bi se htio natjecati?

- Službeno sam se Trci pridružio 2003. godine kao kopljonoša, te sam imao čast u svom prvom „nastupu“ osjetiti slast pobjede svog konjanika. Što se tiče mog sudjelovanja u natjecanju u budućnosti, na to pitanje ni sam još ne znam odgovor, jer ima više faktora koji će na to utjecati. Trenutna je želja da sudjelujem što dulje, ali vrijeme će pokazati.

- Je li netko iz tvoje obitelji uključen u Trku i je li to dio tradicije?

- Nažalost nije dio tradicije, jer se nitko od starijih generacija nije natjecao na Trci. Osim mene samog, nitko od uže obitelji nije uključen. Od šire obitelji uključeni su rođaci Kristijan i Andrej Kancelar u natjecateljskom dijelu, a Mladen i Stanko Kancelar u organizacijskom.

- Od kuda ljubav prema konjima i jahanju? Kada si počeo jahati?

- Ljubav prema konjima se javi-

la još davnih dana kad sam kao dijete sa svojom obitelji odlazio na trkalište i gledao treninge i Trku. Najviše je svemu doprinio moj pokojni krsni kum, Zdravko Prhat, koji me uvijek zvao kako bi se približavalo vrijeme Trke: "Kume, ćeš me doć gledat? Kume, za kega ćeš navijat? Kume, si kunte-nat kako san teka?". Iako sam bio vrlo mali, sjećam se kako me on prvi put stavio na konja. Otad do danas nisam propustio nijednu Trku iz gledališta ili trkališta. Žalim što nisam uspio odjahati Trku s njim, jer nas je prerano napustio. Uz njega moram spomenuti i pokojnog susjeda Josipa Rojnića (Bepu Kovačića), koji mi je izradio prvi željezni prstenac, doduše malo većih proporcija od onog pravog. U to vrijeme smo čak u selu imali „pravu“ Trku. Uzeli bismo najravniji komad drva za koplje, često bi to bio dio nosača za zavjese ili pak kolac od jasena, na nje-ga bi stavili štitnik za ruku, „zajahali bičikletu“ i Trka je mogla početi. Znalo nas se skupiti i do dvadesetak iz okolnih sela. Na taj smo način vježbali gađanje i uživali u ljetnom raspustu. Intenzivno sam pak počeo jahati prije dvanaestak godina. Ranije zbog raznih školskih i sportskih obaveza nisam bio u mogućnosti.

- Čime se sve baviš u životu i kako usklađuješ te obveze s Trkom?

- Po zanimanju sam inženjer

građevinarstva, smjer visokogradnja. Zaposlen sam u tvrtki UVESCO d.o.o., član sam Lovačke udruge „Kamenjarka“ Barban te Nogometnog kluba Barban 2013. Obaveze je sve teže usklađivati s Trkom, zbog pre-malo vremena za trening. Ovim putem se moram zahvaliti svom direktoru, gospodinu Ivanu Stojkovskom, koji također ima veliki utjecaj na moj nastup na Trci, jer je danas malo poslodavaca koji bi dozvoljavali izbjivanje s posla radi odrađivanja službenih treninga, ali s obzirom na to da je i on sam nekad nastupao na Trci, zna kako je to. Svake godine je sve teže, trpe obitelj i prijatelji, jer su treninzi sve naporniji i konkurencija sve bolja, ali nadam se da ću kao i dosad uspjeti izgurati sve.

- Koji su ti daljnji planovi oko Trke?

- Planovi su skromni. Nadam se da ću uspjeti naći vremena da se kvalitetno pripremim za sudjelovanje na predstojećoj Trci na prstenac i da ću i nadalje to činiti. Kao i svake godine nadati se da me malo sreća pomazi, pa da osjetim slast pobjede. A za budućnost ćemo vidjeti što nosi. Uglavnom, najbitnije je da se Trka održava iz godine u godinu i da je sve kvalitetnija i posjećenija. Na kraju uvijek pobjedi onaj koji je taj dan imao najviše sreće i tako sakupio najviše punti.

4. ROBOTRKA NA PRSTENAC: mr.sc. DARKO SUMAN iz Gračišća, profesor fizike i politehnike, zaposlen u OŠ Vladimira Nazora u Pazinu, član Organizacijskog odbora Robotrke na prstenac

RASTE INTERES ZA ROBOTIKU

Po uzoru na Trku na prstenac, od 2013. u Barbanu se organizira i Robotrka na prstenac. Riječ je o robotičkoj inačici popularne Trke koja se održava u sklopu ove manifestacije, a natječu se učenici osnovnih škola iz Istre i Kvarnera. Jedan od pokretača čitave priče je i mr. sc. Darko Suman iz Gračišća, inače član organizacijskog odbora ovog natjecanja. Suman je inače mentor-savjetnik Hrvatske zajednice tehničke kulture, prof. fizike i politehnike, a zaposlen je u OŠ V. Nazora u Pazinu u izvannastavnim i izvanškolskim aktivnostima u području robotike i pedagogije tehničke kulture. Također u toj školi predaje tehničku kulturu i fiziku.

- U kolikoj se mjeri od osnivanja razvila Robotrka na prstenac?

- Možda da podsjetimo, Robotrka na prstenac održava se od 2013. god. i u osnovi je inspirirana Trkom na prstenac. Zamišljena je kao učeničko kup natjecanje u kojem se tijekom jedne godine, tj. jedne sezone, uglavnom tijekom proljeća i ljeta, održi više pojedinačnih natjecanja u različitim mjestima Istre i Kvarnera te završno natjecanje u Barbanu, u kolovozu, u okviru programa Trke

na prstenac. Za potrebe natjecanja učenici sastavljaju i programiraju robota s kopljem kojim na postavljenoj stazi u zadanom vremenu pogađaju prstenac. Učenici se natječu ekipno, pri čemu se potiče uključivanje većeg broja učenika i razvijanje suradništva. Osvojeni bodovi svakog učenika zbrajaju se i pojedinačno, pa najuspješniji natjecatelj na kraju sezone postaje slavodobitnik.

- Nositelji organizacije su prvenstveno učitelji entuzijasti uz

neizostavnu podršku svojih škola i udruga u suradnji s Hrvatskim robotičkim savezom - Društva za robotiku Istra, Kluba informatičara otoka Krka i Centra za robotiku Rijeka te Zajednice tehničke kulture Istarske županije (i Primorsko-goranske županije), kao i lokalnih samouprava iz kojih učenici dolaze i naravno, Općine Barban. Uslijed različitih životnih okolnosti, prvenstveno učitelja uključenih u organizaciju Robotrke, tijekom protekle četiri godine je os-

cilirao broj uključenih škola i učenika u natjecanje. Također, budući da je u proljeće intenzivan period i drugih učeničkih natjecanja, teško se uspijeva održati više od dva natjecanja Robotrke prije same završnice u Barbanu. U konačnici, mislim da danas možemo reći da je Robotrka standardni dio programa Trke na prstenac.

- Koliko je dosad natjecanja održano, koliko je škola i učenika uključeno?

- Robotrka kao kup natjecanje za sada se održala kroz 4 sezone, unutar kojih je bilo 11 pojedinačnih utrka. U njima je sveukupno sudjelovalo stotinjak učenika s područja Vrsara, Kanfanara, Pazina, Gračišća, Lupoglava, Barbana, Rijeke, Čavli, Krka i Vrbnika. Dio natjecatelja s područja Pule okupljeni su kroz Društvo za robotiku Istra, a s područja Krka kroz Klub informatičara otoka Krka. Nažalost, iz istih škola ne uspijevamo svake godine imati natjecatelje, ali zato se pomalo pojavljuje interes iz drugih škola i sredina.

Dosašnji slavodobitnici su bili učenici iz Vrsara, Pule i Vrbnika.

- Koliko je učenicima taj vid natjecanja i robotike interesantan? Kakav je interes?

- Učenicima sklonim tehnici, a posebno robotici, ovaj vid natjecanja je vrlo zanimljiv. Prema mojim iskustvima, interes učenika je iz generacije u generaciju sve veći. Možda najveća

mr. sc. Darko Suman

zapreka, za uključivanje većeg broja učenika, je nemogućnost učitelja da podrže učenike u interesu prema robotici i tehnici. Stoga je posebno važna podrška učiteljima stvaranjem uvjeta za ovakav rad - potrebno vrijeme, oprema, prostor, edukacije.

- Na koji su način danas škole povezane s robotikom?

- Osnovne škole su prema postojećem programu tehničke kulture povezane s robotikom kroz samo jednu temu u 8. razredu, koja se u nastavi provodi prema mogućnostima i sklonostima učitelja. Prvenstveno zbog nedostatnog fonda sati tehničke kulture, ali i različite opremljenosti

dijela škola, smatram da je upitna kvaliteta realizacija te teme u redovnoj nastavi. Od velike je važnosti projekt Croatian Makers Liga, koji se ove godine proširio po cijeloj Republici Hrvatskoj. Škole su dobile kvalitetnu opremu kojom se barem djelomično stvaraju uvjeti da veći broj učenika bude uključen u robotiku izvan redovite nastave. Uključilo se preko 360 ustanova (uglavnom škola, jedan dio i udruga), a o kakvom se interesu učenika radi mislim da je dovoljan podatak kako je samo u uvodnom pred kolu natjecanja sudjelovalo čak 1300 učenika, dok će u samom natjecanju taj broj biti znatno veći.

- Koliko je u Istri zaživjela inicijativa udruge Croatian Makers koja se zalaže za uvođenje robotike u škole posebnim donacijama?

- U Istri je brzo prepoznata Croatian Makers inicijativa, te je u prvom ciklusu, u proljeće, bilo uključeno 12 ustanova, i sada još 11 ustanova, dakle 23 ukupno, uglavnom škola. Projekt je u stvari još na početku, ali je evidentno da je dio škola dobio kvalitetnu opremu i da je interes učenika velik. Treba dalje raditi na širenju tog ili sličnih projekata te na ostvarivanju drugih uvjeta za kvalitetan rad s učenicima.

- Što možemo od tog projekta, ali i Robotrke na prstenac, očekivati u narednom periodu?

- Mislim da je tim projektom ostvaren značajan pomak prema širem upoznavanju učenika s robotikom i tehnikom uopće i da će pravi efekti tek biti vidljivi. Za Robotrku na prstenac je to također „vjetar u leđa“, jer dobivena oprema može poslužiti kao odlična platforma za izradu robota koji bi se koristio u Robotrci. U tom smislu je održana radionica za učitelje tehničke kulture Istarske županije u suradnji Društva pedagoga tehničke kulture i Županijskog stručnog vijeća učitelja tehničke kulture „Idemo na Robotrku“. Kao rezultat očekujemo da će na sljedećoj, jubilarnoj 5. Robotrci na prstenac, sudjelovati učenici iz još nekih dijelova Istre i Kvarnera. Također, i dalje imamo namjeru ostvariti suradnju i „preko granice“, povezivanjem sa školama iz slovenskog dijela Istre.

BARBANSKI GLJIVARI: JOSIP BEPO BAČAC (75 god.) iz Draguzeti, umirovljeni Uljanikov elektrozavarivač, berač i vrsni poznavatelj gljiva

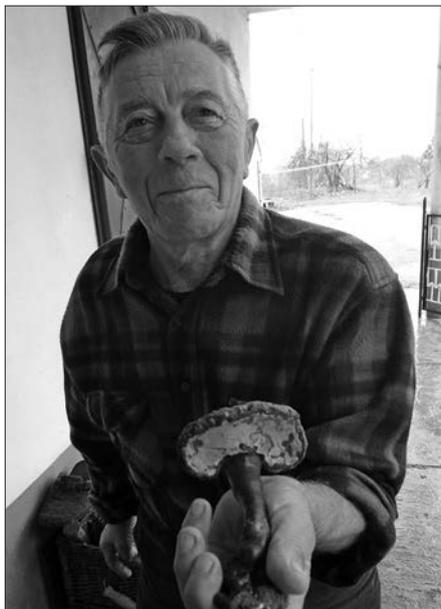
ŠLEPERE PEČURKI SAN NABRA

Od svoje 14. godine Josip Bepo Bačac sakuplja gljive. Ovaj vrsni poznavatelj plodova šuma naučio je gljive raspoznavati i brati s majkom Lucom, koja je pečurke redovito prodavala na mrkату, u Labinu i Raši. Bio je to solidan izvor zarade, kaže nam 75-godišnji barba Bepo, jer su plaće bile male, a djece puno. Naučeno je znanje barba Bepo, nekadašnji elektrozavarivač u Uljaniku, nastavio primjenjivati do dana današnjeg, a raspoznaje velik broj gljiva. Ljubav prema pečurkama prenio je kasnije i na svoju suprugu.

- Moga bin reć da san dosad u svojen životu nabra dva šlepera pečurki, kaže nam kroz smijeh. Poznan he jako puno, mada ne beren sve. Beren samo one ke mi doma jidemo. A to su vrganji, biserke, lisičarke, martinčice, đordani, kampanjarice, ke restu kadi je rabašpanja, cokarice i druge, priča nam dalje, i veli da je u šumama na Barbanštini i mnogo veći broj jestivih gljiva, ali on ih jednostavno ne sakuplja. Veli da sakuplja samo one u koje je sto posto siguran.

- Nabavija san si atlas i znan svaku pečurku u njemu. Kada je vidin u šumi, znan točno ka je. Ali rađe je puštin u šumi nego naberan, ako znan da je nećemo jist. Mogari, čuda ljudi san vidija da priprema te pečurke ke ja nisan stija ubrat, nastavlja barba Bepo kod kojega često zalaze berači. Dolaze, veli, kako bi s njime pregledali košaru i pitali ga za savjet, koje su jestive, a koje nisu. Dodaje i da gljive mnogi beru pogrešno, s nožem u ruci. On to nikada ne radi.

Inače, selo Draguzeti već je

itekako poznato po gljivama i vrijednim sakupljačima. Ovdašnje područje obiluje raznim vrstama gljiva, a neki poznavatelji gljiva kažu da ih ovdje ima 600 raznih vrsta, pa se ovdje sakupljaju berači iz cijele Istre. Već sada tradicionalno, u listopadu se organizira

i izložba gljiva s prigodnim programom. Prilika je to za sve posjetitelje da vide kakve gljive rastu u ovdašnjim šumama, koje su jestive, a koje su otrovne ili manje jestive. Nekad ih je bilo značajno više, pa se znalo nabrati i na stotine kilograma gljiva, priča nam ovaj berač.

- Nikad smo od zarade od prodaje gljiva uspjeti adaptirati hižu. Bilo ih je puno i bija je dobar otkup. Sjećan se da smo nikad znali i po 100 kili na dan nabrat. Ovo leto, nažalost, sezona gljiva ni baš bila dobra, pa se i na izložbi gljiva, ča se organizira poli nas u Društvenen domu, ni puno tega izložilo. Zadnja dva leta su dosta slabija, jer je bila velika suša, kaže nam barba Bepo koji rado dijeli svoje znanje te sudjeluje u organizaciji ove hvalevrijedne izložbe. Za vlastite potrebe, ipak će ih se naći u smočnici, a njemu su gljive omiljene kada se prokuhaju, pa onda dodaju šugu.

- To mi je najdraži recept s pečurkama i jako to volin. Drugi prontivaju na drugačije načine, ali meni je ovo najdraži, kaže skromno.

11. FEŠTA SMOKVE I SMOKVENJAKA: BOŽO BILETTA (77 god.) iz Biletići, nosilac priznanja „Najbolji smokvenjak 2016.“, ljubitelj smokve, berač gljiva i šparoga, izrađivač škrtač od kršina

SMOKVENJAKI ZA BARBAN

Ako ste se ponadali da ćete još uvijek moći kupiti koji smokvenjak iz kućne radinosti Bože (77) i Ane (67) Biletta, iz sela Biletići u Općini Marčana, to više nije moguće. Svih 70-tak komada odavno je planulo, a posebno za vrijeme i nakon 11. Fešte smokve i smokvenjaka u Barbanu sredinom rujna. Upravo je tamo ova obitelj dobila ovogodišnje priznanje za najbolji smokvenjak. I očito je to bila sasvim dovoljna reklama da se proda i zadnji komad ove vrijedne slastice od sušene smokve. Pa na kraju nije ostao niti jedan „reklamni“ primjerak za fotografiju za novine.

- Poli smokvenjaka je bitno da se u njega niš ne meće. Mi u njega niš ne mećemo, ali smo vidili da drugi ljudi meću rakiju, vino i druge stvari. Mi stavljamo čistu smokvu. Imamo tri različite vrste na osan debli, ali ne znan kako se zovu. Dopremo he, maknemo repe i sušimo par dan na suncu na daski pokrivene z garzon, ovisno kakovo je vrime. I onda he sameljemo na makinu za meso, a žena he umisi. Nikad he je moja poko-

jna baba z peštaduron delala, ali nikad nisu imali makinu, priča nam Božo, veliki ljubitelj prirode i njenih plodova. Naime, on ne samo da je strastveni ljubitelj smokve, već je nadaleko poznat i po skupljanju gljiva raznih vrsta, ali i šparoga. Svoje šumsko blago prodaje na tržnicama diljem Istre. No, vratimo se smokvama.

On i supruga kažu da su se smokvenjacima počeli baviti više od kada je počela barbanska fešta,

što je pravi dokaz kako određene manifestacije mogu revitalizirati nekadašnje recepte tradicionalne kuhinje. Na manifestaciju su se prijavili na nagovor sina, i to na treće izdanje ove barbanske manifestacije.

- Poli smokvenjaka jako triba paziti da ne uzmete koju kiselu smokvu. One ča su meke, kada se usuše, triba he hititi kja. Ovo lito smo učinili više nego lani. Inače, učinimo godišnje oko 50 smokvenjaka, a svaki

je težak priko 70 deki. Delan he u jenoj manjoj padeli kadu san nikada delala sir. Namažen je z rakijom i onda unutra napritišćen smokve. Zato su mi svi smokvenjaki isti. Više nimamo blaga, pak ne delamo sire, ali zato smo se hitili u smokvenjake od kada se počela organizirati ta fešta u Barbanu, veli domaćica Ana. Božo dodaje da su ih oduvijek radili, te da se nekada smokvenjak uz fetu kruha jeo za marendu. Čuvali su se u staroj škrinji iz 1924. koju Ana i Božo još uvijek drže u svojoj toploj lušijeri u kojoj najviše vole boraviti, kao i njihovo gosti.

- Danas su smokvenjaki jako popularni. Ljudi govore da su jako zdravi, posebno za probavu. Zato ih mi prodamo koliko god he imamo. Vole ih i turisti pa su naši smokvenjaki finuli u Austriju i Italiju, ali i Ameriku, kazuje nam Ana.

Ali kao što smo već spomenuli, smokvenjaci nisu jedina ljubav ovog vrijednog para. Strastveni su ljubitelji gljiva, a sakupljaju ih više od 40 godina. Naravno, imaju i sreću da žive na području koje je bogato raznim vrstama, tako da sve beru u blizini sela. Kako kaže Ana, nekada je to bio unosniji posao, pa su si zaradom od gljiva podignuli skoro cijelu kuću. Članovi su udruge Sunčica iz Medulina, te cijela familija posjeduje licence za branje gli-

va.

- Nikad su za pečurke postojale otkupne stanice. Tone i tone gljiva su u to vrijeme, tako negdje 1987. lita pošle za Italiju. I to svih vrsti. Nikad smo znali na lito nabrati i po 600 kili lisičarki. Pokle su se te otkupne stanice rasformirale, pa smo počeli prodavati po mrkatu. Ali sada ni više pečurki kako nikada. Sada he godišnje naberemo oko 200 kili. Beremo lisičarke, sunčice, martinčice, vrganje, črnu trubu, priča nam Ana.

Ujedno, njen je Božo poznat i po izradi starinskih "škrtač od kršina".

Radi ih od svoje desete godine, a nekada ih je, veli nosio u Rakalj, zajedno sa svojim ocem, gdje su živjele bogate familije pomoraca, pa su zato tamo uvijek i dobro tržili. Danas se one puno slabije koriste, većinom za pranje drvenih bačava, a puno rjeđe za rublje ili pak pranje drvenih podova, što je nekada bilo uobičajeno.

- Delan he u zimsko doba kada iman vrimenta. Sada he znan učiniti desetak njih. Još he znan prodati po samlju, zaključuje naš sugovornik, uz kojeg vrijeme proleti u trenu.

MLADI BOČARI: ADRIAN RADOLA (15 god.) iz Hrboki, član Boćarskog kluba Hrboki i državne boćarske reprezentacije, učenik 2. razreda Klasične gimnazije u Pazinu

NAJBOLJI BOĆARSKI KADET U DRŽAVI

Samo mu je 15 godina, a već je jedan od najjačih boćara u Istri i državi. Mladi Adrian Radola iz Hrboki, te istoimenog boćarskog kluba, nosi laskavu titulu najboljeg boćarskog kadeta u Istri za ovu godinu, te je član državne boćarske kadetske reprezentacije. Ujedno, pohađa Klasičnu gimnaziju u Pazinu, i to s odličnim uspjehom.

- Adrian, najbolji si kadet u boćanju u Istri, a i među najboljima si u državi. Koliko ti takve titule znače?

- Da, na Županijskom prvenstvu za kadete održanom ljetos u Poreču postao sam peterostruki prvak Istarske županije, tri titule sam osvojio u pojedinačnoj konkurenciji, a dvije zajedno s klupskim kolegom Davidom Biljuhom u parovima i štafeti. Nakon toga uslijedilo je državno prvenstvo u Rijeci, gdje sam osvojio 2 zlatne medalje u disciplinama krug te preciznom izbijanju. Treće mjesto sam osvojio u disciplini pojedinačno klasično. Temeljem ostvarenih rezultata ponio sam titulu najboljeg boćara na prven-

stvu na razini države, a proglašen sam i za najboljeg izbijača. Po toj osnovi dobio sam poziv u hrvatsku reprezentaciju s kojom sam bio pet dana na pripremama u Dubrovniku, pa smo nakon priprema nastupili na četverboju nacija u Sloveniji. Pored Hrvatske tamo su još nastupile reprezentacije Slovenije, Francuske te Srbije. Sve skupa to mi puno znači, dolazi kao nagrada za uloženi trud i puno sati treninga.

- Zašto si izabrao baš taj sport i koliko je on privlačan za mlade?

- Boćanjem se bavim četiri godine. Tata također igra boće u našem klubu, pa sam s njime uvijek odlazio

na „đog“ koji je blizu naše kuće. Tako sam uz njega zavolio boćanje. Za ostale sportove treba odlaziti u neka druga mjesta, što baš svaki put nije najjednostavnije. U Hrbokima smo ja i David Biljuh u kategoriji kadeta (U-15). Klub nam poklanja punu pažnju i daje nam priliku da uvijek igramo i stječemo iskustva. Natječemo se u 2. Istarskoj boćarskoj ligi jug, tako da dosta putujemo po Istri. U Istri ima dosta mladih koji se bave boćanjem, najviše ih ima sa područja Pazina i Buzeta. Na području Primorsko-goranske županije ima najviše mladih boćara u Hrvatskoj, shodno tome odatle mi je i bila najjača konkurencija.

- **Koliko moraš trenirati za postići takve rezultate?**

- Kada sam doma, treniram tu na našem „đogu“, a preko tjedna sam u školi u Pazinu, pa treniram u tamošnjoj boćarskoj dvorani dva puta tjedno po sat i pol. Boćanje je sport koji oduzima dosta vremena, ali kada ga jednom zavoliš, onda te jednostavno vuče da nastavljaš dalje.

- **Koliko ti je teško sport uskladiti sa školskim obvezama?**

- Pohađam 2. razred Klasične gimnazije u Pazinu. Tamo boravim preko tjedna u kolegiju, a vikendom dolazim doma. Program je dosta težak i mora se puno učiti, ali za sada sve prolazim sa odličnim uspjehom.

- **Što očekuješ u budućnosti od ovog sporta?**

- Ove godine napunio sam 15 godina i to mi je bila zadnja sezona

u kategoriji kadeta. Sljedeće godine natjecat ću se u kategoriji juniori, tamo će konkurencija biti još jača, jer je

to uzrast do 18 godina. Nastavit ću i dalje marljivo trenirati, pa se nadam da ni rezultati neće izostati.

Adrian Radola, prvi slijeva, kadeti bocari

MLADI BOĆARI: MARINO PEREŠA (23 god.) iz Šajini, član Boćarskog kluba Šajini, student 5. god. informatike na Sveučilištu Jurja Dobrile u Puli, stipendist Općine Barban

DOBRA KUMPANIJJA JE NAJVAŽNIJA

U boćanju, sportu koji je posebno popularan na Barbanštini, sve se više okušavaju mlađe generacije. Iz godine u godinu, sve je vidljiviji trend pomlađivanja boćarskih klubova. Pripadnik takve generacije je i mladi 23-godišnji Marino Pereša iz Šajini, član istoimenog boćarskog kluba. Ovaj redovni student na Sveučilištu Jurja Dobrile u Puli i stipendist Općine Barban boćanjem se bavi već nekoliko godina. Velika mu je to ljubav i neizostavni hobi.

- **Koliko se baviš boćanjem i zašto si izabrao baš taj sport?**

- Boče san počeo igrati prije 5 lit. Bija san z kraja i gleda bočare na prven treningu kako koštivaju i tuču, ali nisam kapija igru. Tada su me pitali zašto ne bin i ja prova, dali su mi boče i rekli da je cilj koštati boču ča bliže bulinu. Košta san par boč i jednostavno me privuklo igrati. Ča san više zna pravila i drugašlje discipline ča postoje u boćanju, to san više želija igrati.

- **Koliko se mladih poput tebe bavi boćanjem? Koliko je jaka konkurencija?**

- Ima dosta mladih ke poznan da igraju boče, i dosta je mladih ud mene.

- **Kako i gdje treniraš i koliko ti to oduzima vremena?**

- Treniramo dva put na šetimanu po uru i po, makar se to čuda puti oduži od 3 do 4 ure.

- **Kako usklađuješ školske obveze**

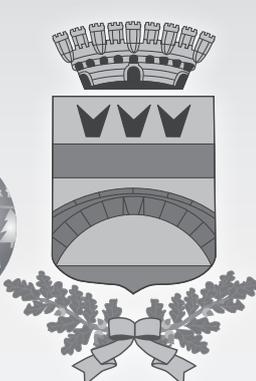
s hobijem?

- Trenutno san 5. i zadnje lito Informatike. Uz boče već 5 lit na faksu rekreativno igran odbojku i osvojia san dosta medalj, te od ovega lita uključija san se i u nogomet za NK Barban 2013. Gledan da si uskladin obveze i sport, a pošto san sve pasa u roku, moren reč da san uspija u ten. Dešavalo se da su se treninzi poklapali z fakson, ali kako ča san reka, trening se zna odužit. A bočalište mi je 100 metri od hiže, pa bin zakasnija na početak, ali bin steši riva odradit niki trening.

- **Koji su ti najbliži planovi oko daljnjih natjecanja i što od njih očekuješ?**

- Ovu sezonu smo odlično počeli z 4 pobjede, bez poraza, stija bin da nastavimo tako igrati i da se izborimo za ligu zgor. Svi mi volimo dobit, bilo to u sportu ili ničen drugen, ali neće se vajak dobivat. Ma, ča god da bude, najvažnije je da ustanemo dobra kumpanija kako ča smo i sada.

Srićan Božić i
Novo 2017. Lito
žele Van
općinski načelnik i
Općinsko vijeće Općine Barban

TEHNOLINE

WWW.TEHNOLINE.HR
PULA, KAŠTANJER 5/A TEL. 052.350.000

INTERNET, TELEFON I TV
ZA PRIVATNE I POSLOVNE KORISNIKE

OD SADA DOSTUPNO I NA PODRUČJU
HRBOKI, REBIĆI, DOBRANI I BELOČI

AUTO BAGGIO

AUTOLIMARSKI I LAKIRERSKI OBRT
TRGOVINA AUTODIJELOVIMA ZA VLASTITE POTREBE

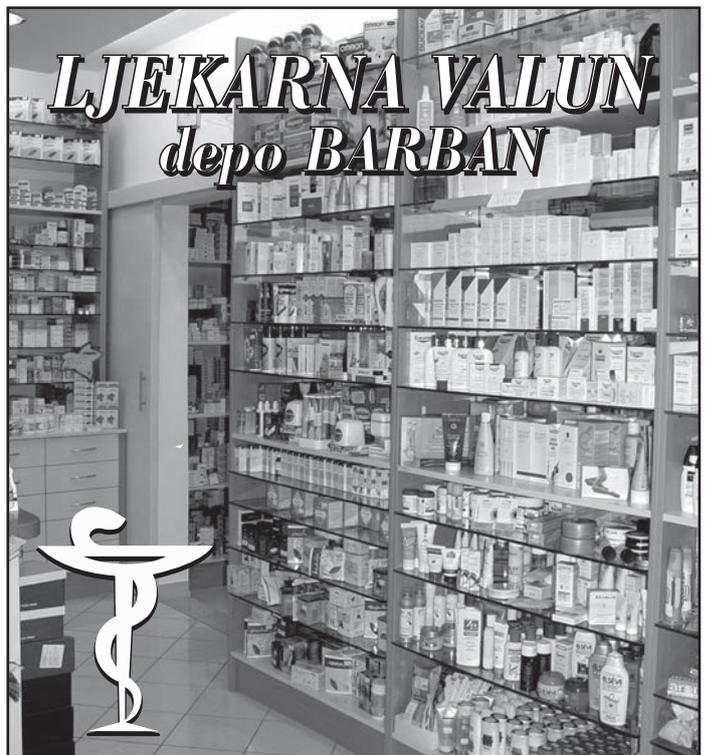
vl. Draženko
Bariša

PODUZETNIČKA ZONA - BARBAN
tel./fax: 052 /580 420, mob: 098 665 435
e-mail: info@autobaggio.hr

LJEKARNA VALUN

depo BARBAN

RADNO VRIJEME:
ponedjeljak, srijeda i petak: od 7:30 do 15 sati
utorak i četvrtak: od 13:30 do 20 sati
subota: od 8 do 12:30 sati
telefon: (052) 393 470

gsm: 091 1567 577

fax: 052 567 577

e-mail:

dorjano.zudih@inet.hr

Orihi 38, 52207 BARBAN

• klimatizacija

• centralno grijanje

• solarno grijanje

• plinske instalacije

Gostiona PRSTENAC

* **ISTARSKA KUHINJA**

* **Tople marende od 9 do 12 h**

vl. **Suzana Žufić**

Barban 60, BARBAN; telefon: 052 / 567 019

BIENAL d.o.o.
MARKET - Barban 1

Plus
MARKET

NAGRADNA IGRA

OSVOJI
100.000 kn

**LOVA DO KROVA I
AUDI IZ SNOVA**

2.11.2016. – 31.1.2017.

Sudjeluj u velikoj nagradnoj igri i osvoji Audi A3 ili 100.000 kuna na American Express® kartici te ostale vrijedne nagrade.

Za svakih potrošenih 25 kuna u PLUS MARKETU dobivaš naljepnicu za nagradnu igru. Sakupi 10 naljepnica, popuni kupon s osobnim podacima i ubaci u posebno označenu PLUS kutiju.

Ostale fantastične nagrade:

8x putovanja

30x televizora

180x poklon paketa

VELPRO
www.velpro.hr

Tel: 567 210 Radno vrijeme: 7:30 do 19:00, nedjeljom: 7:30 do 12:30

VODOINSTALACIJE I CENTRALNO GRIJANJE

VODOTEHNAMEMONT

vl. **ANTIĆ ENIO**

Rebići 16 * gsm: 098 290 543

MONTAŽA VANJSKOG VODA

PERHAT KOMERC

d.o.o. Pula

USLUGE PRAŽNENJA SEPTIČKIH JAMA

Denis Perhat mob.: 098 / 255 009

Orban 22, 52100 PULA, tel.: 052 / 543 028

PLINARA GALANTI

Radno vrijeme:

Pon - Pet: 7:00 - 20:00

Sub: 8:00 - 20:00

Ned: 8:00 - 13:00

* AUTOPLIN

* Plinske boce od 7,5 kg, 10 kg i 35 kg

* Plinske boce TF (tekuća faza) od 10 kg

* Regulatori, brtve, brage, guma za plin, ključevi

Mob.: 099 280 2440

GERAN D.O.O.

Obrada i postavljanje
granitnih i mramornih
obloga i ukrasa

ŽAVORI 21, 52341 ŽMINJ
e-mail: dean.kuhar@gmail.com
tel./fax: 052 / 823 694, mob.: 098 / 773 656

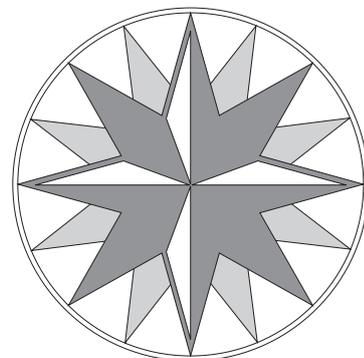
VETING

d.o.o. Pula

GEODETSKO-KATASTARSKI POSLOVI

veting@pu.t-com.hr

Tino Verbanac, ovlaštenu inženjer geodezije

Vinogradska 30, 52100 Pula
tel.: 052 / 394 700, fax: 394 701

• BION •

OBRT ZA POSTAVLJANJE RASVJETE

USLUGE AUTOKORPE

MOB: 099 401 52 00
Smoljanci 49 - SVETVINČENAT

ivicaban@gmail.com

trgo metal

PROIZVODNJA I TRGOVINA D.O.O.
SUTIVANAC

Usluge:

- samohodne platforme
- kamionske dizalice
- autodizalice

Gorica 11b - 52341 Žminj

tel./fax: 052/567 209

www.trgometal.info

e-mail:

trgometal@pu.t-com.hr

Izrada i montaža
 čeličnih
 konstrukcija

ROJNIĆ PRIJEVOZ

**OBRT ZA PRIJEVOZ TERETA U UNUTARNJEM I MEĐUNARODNOM
 CESTOVNOM PROMETU**

Poljaki 23, 52207 BARBAN

Gsm: 098/367 455; Tel.: 052/567 150; Fax: 052/567 041

E-mail: vedran.rojnic@inet.hr

PC VERDE

◀ Celići ▶

ISKOPI I

ZEMLJANI RADOVI

ČIŠĆENJE PARCELA

VI. Predrag Celija

Mobitel: 098 940 93 27

caffè **ROY**
bar

Barban

Sretan Božić
i
Nova godina

Quadrata
podovi i vrata

MARSOVO POLJE 10
(Stadion Aldo Drosina)

Tel. 052/383-717
Mob. 098/9424799

www.quadrata-trgovina.hr

KERAMIKA, UNUTARNJA VRATA, PROTUPROVALNA VRATA I LAMINATI

SignalSystem

Proizvodnja i ugradnja
prometne signalizacije
i reklama

www.signalsystem.hr

TRGOALEN

Camlići 19, BARBAN
tel.052 / 567 152, gsm: 098 193 65 83

TRGOVINA NA VELIKO I MALO, POKRETNJA TRGOVINA

USKORO OTVARANJE NOVE AGRARIJE!

- sredstva za zaštitu bilja, sjemenje, gnojiva
- željezarija, struja, baterije
- boje i lakovi
- stočna hrana...

A.B.S.

ALU - PVC PROZORI I VRATA

ENERGETSKI EFIKASNI PROZORI

 GEALAN
SCHÜCO

www.abs.hr

CENTRALA: PIČAN, Kukurini 22, tel. 887-120, fax. 887-130, e: abs@abs.hr
POREČ, Prvomajska 1, tel. 434-410, fax. 434-411, e: patrick@abs.hr
PULA, Japodska 66c, tel/fax. 501-216, e: suzana@abs.hr

IZO

Balići 18
52341 ŽMINJ
tel.: 300 270

DE CONTE

*Sretan Božić
i Novu 2017. godinu
želi Vam
Vaš De Conte*

www.deconte.hr

